juli 2025 jaargang 31 nr. 4 V.U. Koen Persyn, Reibroekstraat 85, 9850 Hansbeke P007618 Afgiftekantoor Nevele

VLAKAF

Hansbeekse dorpskrant

MET OPEN BLIK
Stefanie Ghys
p. 10

WELLEKOMN IN ANSBEKE
Karolien en Ruben
p. 18

WIE BEN IK
Tobias Berteloot
p. 31

TACHTIGERS
Francine en Willy
p. 32

Horen, zien en schrijven

Hansbeke verandert

Hoe vaak horen we het niet: Hansbeke is niet meer wat het was. En ja, we denken dan aan verdwenen winkels en cafés, het verdwenen station, typische huizen die plaats maken voor nieuwbouw, en natuurlijk de muur en de rondweg.

Maar de veranderingen stoppen niet. In het najaar verhuist het culturele hart van het dorp 300 meter naar het zuiden. En ooit, in een verre toekomst, wordt onze kerk misschien onttrokken aan de eredienst.

Toch zijn er nog grotere veranderingen op komst. Op enkele jaren komen er meer dan 100 nieuwe woningen bij. Dat betekent: een paar honderd nieuwe inwoners.

Dat is zowel een uitdaging als een kans. Voor onze verenigingen, voor de school en de scouts — en voor het hele dorpsleven.

We hopen dat de nieuwkomers zich hier echt thuis voelen. Dat ze Hansbeke kiezen als hun dorp, niet alleen als uitvalsbasis. Dat ze meedoen, meebouwen, zich laten zien en zich welkom voelen.

Met Vlakaf en vele andere Hansbeekse verenigingen zetten we daar volop op in. Toen de wijken De Cluyse en Zande erbij kwamen, lukte dat ook. Laat dat een mooi stuk geschiedenis zijn dat zich mag herhalen.

De redactie

Zjeraar: 'Mijn gedacht es: Wellekomn in Ansbeke!'

Inhoud

p. 3 - Kerk in Leven?

p. 9 - Mensen maken het dorp

p. 10 - Met open blik

p. 13 - Hansbeeks gevogelte

p. 14 - Dorpsraad Afrit 12

p. 18 - Wellekomn in Ansbeke

p. 20 - Sporha

p. 23 - Silly Sirene

p. 24 - Nieuws van de school

p. 26 - Kijk in de Leiespiegel

p. 30 - Puzzel

p. 31 - Wie ben ik

p. 32 - Tachtigers

p. 35 - Personalia

p. 35 - Terugblik

p. 40 - Vooruitblik

p. 42 - Actueel

p. 44 - Alziend oog

Kerk in leven?

Weinig Vlakaf-artikels, in dit geval zelfs maar een paragraaf, hebben voor zoveel beroering gezorgd als het verslag van de gemeenteraad van 27 maart. De goedkeuring van een kerkenbeleidsplan, waarin de mogelijkheid is opgenomen om de Sint-Petrus en Pauluskerk in Hansbeke te herbestemmen, ontlokte heel wat reacties. Hoog tijd voor wat duiding én voor enkele van die reacties. Beginnen doen we bij ***Marleen Vanlerberghe*** *(cd&v), schepen voor o.a. burgerzaken en kerkfabrieken.*

Wat is een kerkenbeleidsplan eigenlijk en waarom wordt dit opgemaakt?

Marleen: 'Het Vlaamse eredienstendecreet bepaalt dat elke gemeente een langetermijnvisie voor zijn parochiekerken moet vastleggen. Nevele en Deinze hadden al een afzonderlijk beleidsplan en die twee hebben we nu samengevoegd en geactualiseerd.
In dit kerkenbeleidsplan staat een beschrijving van de 17 actieve parochiekerken, met de cultuurhistorische waarde, beschermingsstatus, bouwfysische toestand en huidige gebruik. Tenslotte wordt een toekomstvisie voor elke kerk vastgelegd.'

Hoe is dit plan tot stand gekomen en wat staat erin?

Marleen: 'De opmaak gebeurde onder toezicht van een stuurgroep "Toekomst kerkgebouwen", met vertegenwoordigers van de kerkelijke overheid, het centraal kerkbestuur van de Heilige Maria Magdalenaparochie, waar dus ook de kerk van Hansbeke onder valt, de dienst Omgeving van Stad Deinze en de schepen voor Kerkfabrieken en de schepen voor Patrimonium (Bart Van Thuyne).'

In het beleidsplan van Nevele zou de kerk van Hansbeke behouden blijven voor erediensten. Nu is er sprake van een herbestemming van maar liefst 9 van de 17 kerken, waaronder die van Hansbeke. Hoe en waarom is die keuze gemaakt?

Marleen: 'Er is voornamelijk gekeken in welke kerken nog het meest erediensten plaatsvinden. Tegelijkertijd stellen we natuurlijk ook vast dat er een beperkte beschikbaarheid is van priesters is om alle vieringen voor te gaan en dat het aantal vrijwilligers niet toeneemt. We moeten vermijden dat we de gebouwen laten verkommeren, dus een andere invulling moet mogelijk zijn. De kerk van Poesele is intussen al herbestemd. Erfgoedcentrum Het Land van Nevele heeft er nu zijn thuisbasis. De kerk van Zeveren wordt momenteel omgevormd naar een dorpshuis, omdat daar net nood aan is.

Ik wil wel benadrukken dat er verder voor geen enkele kerk concrete plannen voor herbestemming zijn. Dit gaat echt over lange termijn.'

Dus ook niet voor Hansbeke. Maar wat zou een herbestemming van deze kerk kunnen betekenen?

Marleen: 'We willen in de eerste plaats dat het een ontmoetingsplaats voor de gemeenschap blijft. In Hansbeke opent het Cultuurhuis binnenkort, dus die gemeenschapsruimte ís er al. Bovendien is de kerk in het recente verleden al een paar keer voor andere functies gebruikt: een quiz, infoavonden van Afrit 12, de uitreiking van de Zjaloezigen Zjeraar,… De kerk moet geen commerciële invulling krijgen. Een supermarkt zoals in Gent moet het alvast niet worden. Een voorstel kan evengoed van de bewoners komen maar zal altijd goed doorgesproken moeten worden met het Bisdom, de parochie, het kerkbestuur en met het college. Het is in elk geval nooit de bedoeling om het gebouw te verkopen, we zouden hooguit een erfpachtovereenkomst afsluiten.'

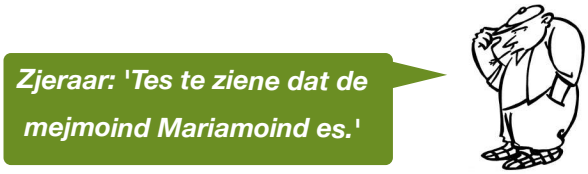

Kerk in leven?

Begrijp je de ongerustheid bij de gelovigen en de vrijwilligers?

Marleen: 'Uiteraard. Aan hen zou ik willen vragen om niet te panikeren. Dit gaat echter over heel lange termijn. Van mij mogen alle kerken 'open' blijven, maar dat wordt stilaan onmogelijk doordat er te weinig priesters of vrijwilligers zijn om overal diensten te organiseren. Kerkgangers die moeilijk in Landegem of Nevele zouden geraken (*waar de kerk wel voor de eredienst behouden blijft, red.)* kunnen misschien afspreken om met iemand mee te rijden.'

Bedankt voor dit gesprek

De kerk: Guido Depuydt

De avond vóór leerlingen van het eerste leerjaar hun eerste communie zullen doen op Hemelvaartdag, zitten we met Guido in de kerk aan de preekstoel. Het beeld van Jezus Christus en zijn eerste kerkleider Petrus volgt ons gesprek… Veel Hansbekenaren kennen meester Guido als onderwijzer in de Hansbeekse school van 1978 tot 2012. Hij stond in alle leerjaren, behalve het vijfde.

Guido, je bent voorzitter van het kerkbestuur, ook wel eens 'kerkfabriek' genoemd. Wie is er nog allemaal lid?

Marc Haesaert is boekhouder-penningmeester, Erik De Keyser is secretaris ad interim na het overlijden onlangs van Ludwine Onderbeke. Ludwine was een zeer stipte secretaris sinds 2017. Ten slotte maakt Robert *Berke* Bockaert ook deel uit van het bestuur. Het kerkbestuur draagt zorg voor het kerkgebouw dat eigendom is van de Stad Deinze. We maken ook dat de kerk elke weekdag open is van 9 tot 17 uur. Dikwijls komen hier mensen een kijkje nemen of even bezinnen. Het houdt ook risico's in. Een paar jaar geleden werden er drie engelenkopjes op de preekstoel één na één losgewrikt en meegenomen. Dankzij de camerabewaking werd de dader gevat.

De kerk zal op termijn 'onttrokken worden' aan de eredienst. Hoe komt dat?

Het Bisdom stelt vast dat er te weinig priesters zijn. Pastoor-deken van Deinze Rudy Van Acker wordt 70 en denkt aan stoppen vóór hij 75 wordt. Er is nu wel een jonge priester aangeduid voor Hansbeke, Romuald Alingbeton. Het is een enthousiaste persoon die als niet-Vlaming al enorme vorderingen met het Nederlands gemaakt heeft. Toch zijn er te weinig priesters om alle parochies te bedienen en werd er beslist het aantal kerken drastisch te beperken. Van het vroegere Nevele zou in eerste instantie enkel Landegem overblijven voor de eredienst.

Als argumentatie werd gegeven dat het een zeer open gebouw is, zonder pilaren. Het zal ook wel meespelen dat het kerkgebouw daar eigendom is van het kerkbestuur, niet van de Stad zoals de andere Deinse kerken. Poesele werd ondertussen al ontwijd en ingericht als bibliotheek van de Erfgoedvereniging Het Land van Nevele. Er kunnen ook tentoonstellingen en optredens georganiseerd worden. Het plan werd nog bijgestuurd : ook de kerk van Nevele blijft geschikt voor de eredienst. Het zal wel meespelen dat de verantwoordelijke schepen Marleen Vanlerberghe daar woont (*n.v.d.r.: en meewerkt als lector in de vieringen…)*

Wat gaat er concreet veranderen voor de eredienst in Hansbeke?
Nu is er tweewekelijks een eucharistieviering op zaterdagavond, het eerste en het derde weekend van de maand. Daar zijn een dertigtal gelovigen aanwezig, soms eens 60 als er door een familie een intentie voor een familielid gevraagd wordt. Dat is natuurlijk veel minder dan enkele decennia geleden. Daarnaast trouwt er wel eens iemand in de kerk, of is er een doopsel. Voor begrafenissen en de dienst voor de overledenen op kermismaandag in oktober is er wel veel meer volk. Ook hier zien we een verschuiving in het aantal begrafenissen: meer mensen kiezen voor een plechtigheid in een rouwcentrum. Volgens het nieuw voorstel zou er op zaterdagavond maar vier (4!) keer per jaar een eucharistieviering zijn. Eerst zou dit ingaan vanaf 1 juli, maar het is uitgesteld naar 1 januari ’26. Dat is natuurlijk heel weinig, (*kijkt zeer bedenkelijk*).

Werden jullie betrokken bij de besluitvorming?
Heel weinig! Niemand van het kerkbestuur is lid van het dagelijks bestuur in Deinze.

Zelf rijd ik niet met de wagen en naar Deinze fietsen ’s avonds zag ik niet zitten. Peter Van de Velde heeft een voorstel ingediend per mail om een betere spreiding over alle parochies te verkrijgen. Hij kreeg melding dat het plan ontvangen werd, maar geen antwoord. Ik zie het zeer pessimistisch in.

Zie je zelf een andere functie voor dit gebouw?
Eigenlijk niet. Je kan er toch geen turnzaal van maken! Het is een beschermd gebouw dat in een beschermd dorpsgezicht ligt. Buitenkant en binnenkant zijn geklasseerd. Het enige dat ik zie is er een museum van maken. Het is en blijft een zeer mooie kerk!

We wandelen naar buiten en denken aan de grote Hansbeekse heemkundige Albert Martens zaliger. Hij schreef twee boekjes over de Hansbeekse kerk, uitgegeven in 1993 door HLVN. Hoe zou die man hier op neerkijken?

De kerk: Peter Van de Velde

Als er in Hansbeke iemand nauw betrokken is bij het reilen en zeilen van onze kerk, is het zeker Peter Van de Velde. Hij stond ons te woord op een zondagvoormiddag, jawel, in onze kerk. Enige tijd geleden zou er een misviering zijn op dat moment, maar ondertussen zijn er enkel nog missen op zaterdagavond, om de veertien dagen.

Peter, om maar meteen met de deur in huis te vallen: we horen dat, in tegenstelling tot wat vroeger afgesproken werd, de kerk van Landegem en Nevele zeker behouden blijven en niet de onze niet meer?
Ja, dat heb ik ook vernomen. De reden zou zijn dat er daar meer mensen de vieringen bijwonen. Maar dat is natuurlijk omdat er destijds de keuze gemaakt is om de zondagsmis in Landegem te vieren en de zondag trekt natuurlijk veel meer volk dan de zaterdagavond. Ga maar kijken, het zijn zeker niet alleen de inwoners van Landegem maar ook heel wat inwoners van Hansbeke.

Jij bent al jaren zo goed als koster hier in Hansbeke, ben je betrokken geweest bij het opmaken van het kerkenplan?
Nee, helemaal niet. Ik denk zelfs dat er niemand uit Hansbeke bij betrokken was. Ik begrijp ook niet hoe ze te werk gegaan zijn. Als ik vraag of iemand naar het financiële plaatje gekeken heeft, krijg ik bijvoorbeeld geen treffelijk antwoord. Het zou nochtans zeker de moeite zijn om eens de balans op te maken wat er zou gebeuren als de kerkfabriek zich de kerk niet meer mag aantrekken. Nu zorgt die organisatie

voor belangrijke inkomsten, bijvoorbeeld uit de verhuur van gronden en van een antenne op de kerktoren. Daar wordt het onderhoud van onze kerk van betaald. Als dat wegvalt, komt dit volledig ten laste van de overheid. Ook het werk dat nu door vrijwilligers gedaan wordt, zal wegvallen. Die taken moeten dan ook telkens door stadspersoneel gebeuren.

Hoe zie je dan zelf de toekomst van de kerk in Hansbeke?
Op korte termijn moeten er veel meer vieringen blijven. Het plan dat voorgelegd werd, en gelukkig verworpen werd, zou een ramp geweest zijn. Slechts om de paar maanden zou er hier nog een misviering zijn. Ik heb zelf een alternatief plan doorgestuurd naar de betrokkenen, maar ik kreeg geen reactie. Spijtig dat betrokkenen zo genegeerd worden. Ik ben er zo boos voor, dat ik enkele weken gestaakt heb!

Zijn er nog veel andere erediensten, los van de zondagdienst?
Er zijn nog steeds dopen, een vijftal per jaar, en gemiddeld één begrafenis per maand. Een huwelijk wordt niet vaak meer voltrokken in onze kerk, vorig jaar amper twee.

Hoe moet het dan op lange termijn?
Om te beginnen is er al geruime tijd geen jongere de kerkfabriek komen versterken. Het zou dus langs die kant een uitdovende zaak kunnen zijn. Maar los daarvan, moet de kerk zich openstellen om andere activiteiten te laten doorgaan. In het verleden is dat al gebeurd. Er moet alleen op gelet worden dat alles met respect voor het gebouw gebeurt. En dan bedoel ik het niet alleen inhoudelijk, maar bedenk ook dat we hier met een geboende vloer zitten. Een verkeerd product er op morsen, geeft een zeer moeilijk verwijderbare vlek. Om maar dat voorbeeld te geven.

Op nog langere termijn, of misschien wel in parallel, moet er ook gekeken worden of de kerk niet kan omgevormd worden tot museum. We bezitten redelijk wat kunstschatten, en ook andere kerken zullen ergens naar toe moeten met hun kunst als ze een andere bestemming krijgen.

Ondertussen is een jonge vrouw met twee kleine kinderen de kerk binnen gekomen. We spreken haar aan. Ze komt regelmatig binnen om een kaarsje aan te steken en wat te vertellen aan haar kinderen over de christelijke godsdienst. Zelf is ze nochtans helemaal niet gelovig. Maar ze vindt de christelijke waarden zeer belangrijk en wil die zeker meegeven aan haar opgroeiende kinderen.

Peter, worden hier nog veel kaarsen aangestoken?
Verbazingwekkend veel. En ik kan het weten, want ik bestel ze. Het zijn er 40 à 45 per maand. En door de kerk dagelijks open te houden van 9.00 u. tot 17.00 u., kunnen mensen hier inderdaad vrij naar binnen komen. En wie weet, misschien zal dat die kinderen van daarnet inspireren om toch hun eerste communie te doen, alhoewel ze niet gedoopt zijn.

Wat natuurlijk ook zou kunnen verbeteren is dat priesters/diakens wat bereikbaarder zijn. En dit zowel voor vragen van gelovigen als voor mensen die iets willen organiseren in de kerk. Maar zij hebben natuurlijk veel parochies te bedienen.

Bedankt, Peter, voor dit gesprek. En hopelijk verdwijnt de reden voor jouw ongerustheid op korte termijn.

De kerk: Joris Van Huffel

Daags na Hemelvaartdag bellen we aan bij Brugseheirweg 23. Hier vergaderde de Vlakafredactie in de jaren zeventig maandelijks bij hoofdredacteur Guido Van der Vennet en zijn vrouw Mina Vandiest. Nu woont Joris Van Huffel er, permanent diaken van de Magdalenaparochie Deinze.

Hoe lang ben je al diaken en hoe word je dat, Joris?
Ik ben eerst 16 jaar legerofficier geweest aan de Koninklijke Militaire School en werd daarna logistiek directeur in het Guislaininstituut in Gent. Tegelijk volgde ik de opleiding tot diaken die bijna vijf jaar duurt. Priesters worden ook eerst diaken, maar meer roeping had ik niet (*glimlacht*). In 2011 stapte ik over naar het Jan Palfijn ziekenhuis om er pastoraal werk te doen. Ik woonde toen op de Bisdomkaai in Gent met mijn vrouw Mieke Delanghe. Ik ontmoette haar

op de Gentse feesten met haar zus, die getrouwd is met astronaut Frank De Winne. In 2020 zijn we naar Hansbeke komen wonen. Toen pastoor Luc Verhasselt uit Nevele en Hansbeke wegging naar Denderleeuw, heb ik mijn aanvraag gedaan om naar Deinze te komen. Daarnaast ben ik ook nog dekenaal begeleider van Wetteren, in de streek van mijn ouders. In oktober zal ik 20 jaar diaken zijn.

Een kerkenbeleidsplan komt niet uit de lucht gevallen?

Inderdaad. Ik heb hier een overzicht gemaakt van een paar bladzijden om dit gesprek voor te bereiden. Het was reeds in 2011 dat viceminister-president Geert Bourgeois de opdracht gaf om te bouwen aan een visie op lange termijn voor de kerken en deze visie per gemeente uit te werken in een 'Kerkenbeleidsplan'. Eerst was er een plan voor Deinze en Nevele apart, na overleg met de parochieploeg, het stadsbestuur, het centraal kerkbestuur en het Bisdom. Nu wordt er gewerkt aan een nieuw dat loopt tot 2030. De Vlaamse Overheid wil meer nevenbestemming en herbestemming voor de parochiekerken stimuleren. Concreet zal het kerkenbeleidsplan iedere zes jaar moeten geactualiseerd worden, bij het begin van een nieuwe legislatuur.

Het Bisdom meent dat in vele gevallen de oorspronkelijke hoofdbestemming voor de eredienst het beste is, voor het behoud van de kerken, maar ziet in dat de ontkerkelijking een realiteit is. Daarom kunnen in overleg met de lokale gemeenschap en de burgerlijke overheid keuzes gemaakt worden om de toekomst van elk kerkgebouw te garanderen. Hier zijn meerdere mogelijkheden: de pastorale functie versterken door voordrachten, concerten, tentoonstellingen. Er kan ook gekozen worden voor medegebruik door andere christelijke gemeenschappen (protestanten bv.). Buiten de momenten van de religieuze activiteit kan in een afgescheiden deel van de kerk plaats gegeven worden voor repetities, voor een school enz. Tenslotte kan ook gekozen worden voor herbestemming: dan is er geen religieuze functie, de kerk wordt 'onttrokken aan de eredienst' na een beslissing van de bisschop na een kerkrechtelijke procedure. Voor Poesele is dat reeds gebeurd, de procedure voor Zeveren is gestart.

De kerk van Hansbeke is niet opgenomen bij de lijst van de kerken die behouden blijven voor de eredienst. Zal ze snel ontwijd worden?

Dat denk ik niet. Zolang er een dragende kern is en een voldoende sterke kerkfabriek die zorg draagt voor het gebouw. De eucharistievieringen tijdens het weekend worden verminderd omdat er te weinig priesters zijn. De gelovigen moeten uitwijken naar andere kerken van de Deinse Maria Magdalena-parochie. Natuurlijk is iedereen verknocht aan zijn eigen kerk…

Kon de huidige tweewekelijkse frequentie niet aangehouden worden met meer gebedsdiensten, voorgegaan door een diaken?

Dat is niet direct de visie van het Bisdom. De Kerk kan niet 'bodembedekkend' blijven: in elke parochie diensten behouden. Er moet gekozen worden voor vitale kernen. Vraag is ook of diakens wel de toekomst van de Kerk in de hand zullen hebben. Er is momenteel slechts één diaken in ons bisdom in opleiding! In Deinze zijn er nog twee priesters, twee diakens, en twee parochie-assistenten. Een luxe als je het vergelijkt met veel andere parochies in ons Bisdom.

In Nevele is schepen Vanlerberghe (cd&v) erin geslaagd om de kerk te behouden voor de eredienst. Hebben de twee Hansbeekse schepenen Johan Cornelis (cd&v) en Sofie D'hondt (Open Deinze) voldoende geijverd om Sint-Petrus-en-Paulus een ander lot te schenken?

Daar heb ik echt geen zicht op.

Bedankt Joris. Laat ons eindigen met een foto in het groen op deze late lentedag.

Lezersbrief

Kerk in leven?

Een kerkenbeleidsplan komt tot stand na heel wat gesprek met en informatie uit de parochieploeg (bestuur van de hele parochie in onze stad), het centraal kerkbestuur, de kerkfabrieken, het college van burgemeester en schepenen, de werkgroep Toekomst van de Kerkgebouwen in Deinze.
Het moet door de bisschop worden goedgekeurd en dan finaal door de gemeenteraad.

De eerste kerkenbeleidsplannen, er waren er toen nog twee, ééntje voor het vroegere Nevele en ééntje voor het vroegere Deinze, werden goedgekeurd in 2017. De regering van de Vlaamse Gemeenschap vraagt ons nu om bij elke nieuwe legislatuur, elke nieuwe gemeenteraad, het kerkenbeleidsplan te actualiseren. Dat is gebeurd.

In onze stad staan 19 kerken, nu nog 18 kerken die 'gebouw bestemd voor de (katholieke) eredienst' zijn. De Sint-Laurentiuskerk in Poesele werd enige jaren terug onttrokken aan de eredienst en heeft een mooie en zinvolle herbestemming gekregen. De Sint-Amanduskerk in Zeveren zal in 2026 onttrokken worden aan de eredienst en wordt gemeenschaps-huis.

Voor de activiteiten die we met en voor onze geloofsgemeenschap organiseren is 17 kerk-gebouwen bestemd voor de eredienst méér dan voldoende. Ze moeten ook allemaal onderhouden worden. En de meesten worden, zoals de wetgeving voorziet, door de Stad gesubsidieerd.

Tot heden zijn er in alle kerken nog voldoende mensen, voor het overgrote deel vrijwilligers, die instaan voor de kerken en wat er in gebeurt.
Vraag is of dat in de verdere toekomst mogelijk zal blijven.

De voorbereiding van het kerkenbeleidsplan 2017 en de actualisatie van het kerkenbeleidsplan 2025, was een complex werk. In het besluit verklaarden alle betrokken groepen zich akkoord om – grotendeels aansluitend bij de kerkenbeleidsplannen van 2017 - een aantal kerken te kwalificeren onder 'kerken die we op lange termijn willen behouden'.

Daarnaast zijn er een aantal kerken, waaronder de Sint-Petrus en Sint-Pauluskerk te Hansbeke, waarvoor naast valorisatie (de kerk ook voor niet-liturgische activiteiten gebruiken, zoals bv. een concert, een conferentie, het 100-jarig jubileum van Ferm-Hansbeke,…) en medegebruik (regelmatig terugkerende niet-parochiale activiteiten, bv. diensten van een protestantse gemeenschap, lessenreeks,…) ook neven- en/of herbestemming mogelijk is als zich op korte, middellange of lange termijn ***een opportuniteit voordoet***.

Een 'opportuniteit' is een zinvolle, door de gemeenschap en de verantwoordelijken gedragen kans om de kerk een andere bestemming dan de katholiek godsdienstige te geven.
Zolang zich geen zinvolle opportuniteit voordoet, wordt de kerk behouden voor de eredienst op voorwaarde dat er ter plaatse nog een dragende kern en een voldoende sterke kerkfabriek is.

Op dit moment en in de nabije toekomst is er in de Sint-Petrus en Sint-Pauluskerk te Hansbeke nog een voldoende sterke kerkfabriek en een kleine, maar nog voldoende sterke dragende kern. Er dient zich voor de nabije en middellange toekomst ook geen opportuniteit aan.
Er zijn dus helemaal geen plannen om deze kerk te onttrekken aan de eredienst en al zeker niet om ze te sluiten.

Rudy Van Acker, pastoor-moderator van de Parochie in de Stad Deinze en o.a. pastoor van Sint-Petrus en Sint-Paulus te Hansbeke

De redactie had graag een gesprek gehad met de pastoor. Omwille van zijn drukbezette agenda is dit niet gelukt. Hij bezorgde ons dan maar een lezersbrief. Waarvoor dank!

Mensen maken het dorp

Stefanie Ghys

Met open blik

In deze rubriek kijken we met een open blik naar onze dorpsgemeenschap. Gewone mensen brengen een buitengewoon verhaal. Ze zijn dapper en vertellen eerlijk. Misschien verandert het onze kijk op het onderwerp en/of zorgt het voor nog meer verbinding tussen de Hansbekenaren.

We hebben een heel openhartig en lang gesprek met Stefanie Ghys (36j). Ze is getekend door het leven, bezit een ongelooflijk positieve kracht en leeft met haar kinderen **in armoede**.

“Ik ben afkomstig uit Sint-Amandsberg en kom uit een **kwetsbaar gezin**. Mijn vader was verslaafd aan alcohol en mijn moeder was zwaar psychisch ziek. Op zesjarige leeftijd moest ik op internaat in de jongereninstelling De Kaap te Melle. Mijn jongere broer mocht thuis blijven. Vanaf het begin dat ik in De Kaap verbleef werden meisjes waaronder ik door een opvoeder seksueel misbruikt. Mijn mama wist dat maar deed niks. Gelukkig kwam de waarheid snel aan het licht en na zes maanden stond ik opnieuw thuis. Die feiten hebben heel mijn leven bepaald. De toenmalige vriend van mijn moeder kon zijn handen niet thuis houden en opnieuw werd ik het slachtoffer van seksueel misbruik. Kort nadien werd ik in een **instelling** te Lokeren geplaatst namelijk ‘Hagewinde’ in de Torenstraat 15. Ik zal dat adres en die poort nooit vergeten. Op mijn 14de ging ik terug thuis wonen. Intussen experimenteerde mijn broer met drugs en werd hij agressief. Mijn moeder kon dat niet aan en nam medicatie. Ze heeft heel wat zelfmoord-pogingen ondernomen, ik heb haar regelmatig ‘gevonden en gered’. Ik kan niet beschrijven welke toestanden ik allemaal met haar heb meegemaakt. Mijn moeder was alleenstaande en werkte niet, we leefden van een vervangingsinkomen. Mijn broer verliet het ouderlijke huis en mijn moeder werd uit-eindelijk gecolloqueerd (*gedwongen opgenomen in een psychiatrische instelling, red.)*. Dit maakte dat ik van mijn 14 tot 18 jaar **alleen woonde.** Ik volgde deeltijds onderwijs en werd begeleid door De Werf (Destelbergen). Door hun ondersteuning ben ik mijn jeugd goed doorgekomen.

Op mijn 19 jaar stonden mijn toenmalige vriend en ik op punt om een huis te kopen in Wondelgem. We hadden allebei werk en konden een lening aangaan, maar we hebben alles moeten opzeggen. Mijn moeder vond dat ze mij nodig had en dat ik te ver van haar ging wonen. Omdat ze vaak dreigde met zelfmoord en vond dat ik geen goede dochter was, hebben we een huis in Sint-Amandsberg gehuurd op wandelafstand van haar. Ik zat volledig in haar web. Dag en nacht stond mijn moeder aan ons deur, want ze vond dat ze mij nodig had. Ik betaalde ook haar rekeningen want ze had geen inkomen. Op mijn 20ste werd ik mama van **Yuna**. Na een tijdje kwam mijn vriend plots niet meer naar huis. Hij heeft achter mijn rug het volledige huis leeg gehaald en ik bleef letterlijk met een lepel, mes en vork over. Hij lichtte de huisbaas in dat ik daar alleen woonde en die wou het huis niet verder verhuren aan een alleenstaande moeder. Ik was dakloos en moest noodgedwongen terugkeren naar mijn moeder. Op mijn 22ste raakte ik opnieuw zwanger maar de omstandigheden rond de verwekking waren niet liefdevol. Door deze heel traumatische gebeurtenis heb ik sterk getwijfeld om het kindje te houden en heb het lange tijd heel moeilijk gehad om mij aan **Luana** te hechten. Ik deed er alles aan om aardig gevonden te worden. Ook in mijn relaties met mannen speelde dat een grote rol. Mijn nieuwe partner gaf ik een kind - iets wat niemand anders hem kon geven - in de hoop dat hij mij daardoor graag zou zien. Toen ik 24 was, werd mijn zoon **Finn** geboren.

Op mijn 27ste ben ik als alleenstaande moeder met mijn drie kinderen naar Hansbeke verhuisd. Door die stap te zetten, koos ik bewust voor mijn gezin. Mijn hele hebben en houden zat in drie valiezen en een rugzak. Toen ik 28 jaar was, ben ik mentaal gecrasht. Ik kon niet meer werken en verzonk al gauw in de armoede. Momenteel heb ik een vervangings-inkomen door ziekte van 1.700 euro. De huishuur en vaste kosten bedragen samen maandelijks ongeveer 1.300 euro.

Wanneer ik boodschappen doe, dan heb ik altijd mijn **rekenmachine** in de hand. Ik bekijk altijd in welke winkels er kortingen of acties zijn. Ik weet waar ik wat moet kopen en ken ook de prijzen uit het hoofd. In de Lidl koop ik drank, in Albert Heijn kuis-producten en de andere dingen haal ik bij Aldi. Ik ga

bijna nooit naar Action, want dan kom je buiten met dingen die je niet nodig hebt.

Ik doe beroep op **de Zonnebloem** in Nevele. Daar krijg ik maandelijks afwisselend een voedselpakket of een pakket groenten en fruit. In hun winkeltje koop ik (tweedehands) kleren voor de kinderen en ook voor mijzelf. Gelukkig heb ik een kindermaat waardoor de keuze veel groter is. Die mensen beseffen niet hoeveel ze voor ons betekenen. Zij zijn de reden waarom mijn kinderen niet gepest worden omdat ze toch hedendaagse kledij kunnen dragen. De kinderen krijgen met Pasen, Kerstmis en de start van het schooljaar ook een extraatje. **Vzw Pelicano** betaalt heel wat schoolkosten maar ook niet alles.

Gelukkig kan ik een auto houden om de kinderen naar school of hun hobby's te voeren en om boodschappen te doen. Mensen geven soms commentaar omdat ik een hond heb. Dat kost inderdaad geld maar die hond zorgt er juist voor dat ik toch buiten kom en geen geld uitgeef. Tijdens de week dat mijn kinderen niet thuis zijn, leef ik in **isolement** en verveel ik mij steendood. Ik poets dan elke dag. Er zijn kasten genoeg en heb een zolder, kelder en garage dus er is genoeg te doen. Dat is pure bezigheidstherapie om mijn hoofd te kunnen leegmaken. De kinderen mogen bij vertrek naar hun papa hun speelgoed niet opruimen want anders nemen ze mijn 'job' af voor de week die komt. Ik heb lang haar maar voor mij is dat een teken van armoede.

Yuna is intussen verhuisd naar haar papa. Tweewekelijks komt ze op woensdag bij mij. De jongste kinderen gaan om de week naar hun papa. Als ze bij mij zijn, eet ik de restjes of dingen die zij niet lusten of hetgeen over datum is. Die week alleen maakt me angstig rond eten – dan eet ik de ene dag wel, de andere niet. Ik spaar omdat ik geen sociaal en familiaal leven heb. Deze week ben jij de eerste persoon die ik, naast mijn buurman, zie. Het is **vermoeiend om arm te zijn**. Het kost enorm veel tijd om voortdurend bezig te zijn met geldzaken. Daarnaast vraagt het veel creativiteit om rond te komen.

De papa's van de kinderen hebben het financieel veel beter maar ik ben nog altijd de leuke mama. Ik heb niks te geven behalve mijn aandacht. Ik wil niet dat mijn kinderen geïsoleerd geraken. We rijden soms

naar de zee of gaan naar het bos en maken veel plezier. Maar geld uitgeven kunnen we niet. Er zijn momenteel geen schulden maar dat wordt alsmaar moeilijker. Ik ben eigenlijk aan het verzuipen en leef momenteel op automatische piloot. Ik vraag mij af en toe af hoe ik het doe en hoe ik het in de toekomst zal doen. De kinderen worden ouder en kosten meer en meer geld. De jongste dochter volgt een opleiding tot kapper, en daar komt heel wat materiaal bij kijken.

Mijn kinderen zijn toptieners en ik ben er fier op. Ze zijn met weinig content. In feite krijgen ze hetgeen ze vragen, maar ze moeten altijd wachten want ik moet eerst sparen. September, oktober, november en december zijn heel dure maanden. Er zijn de verjaardagen van de kinderen, kerst en nieuwjaar, de start van het schooljaar. Daarom ben ik in het voor-

Stefanie Ghys

jaar bezig met hun verjaardagscadeaus. Die haal ik in De Zonnebloem. Dat is meestal kledij en meestal twee maten groter want dan ben ik zeker dat de kleren passen wanneer ze die krijgen. Ze vinden het gelukkig altijd leuke geschenkjes. Ik doe mijn best maar het is niet fijn voor mijn eer- en mamagevoel.

Ik heb in 3,5 jaar geen kapper gezien. Dat is te duur. Mijn laatste kappersbezoek was een cadeau van een vriendin. Ik heb mijn problemen maar wil van niemand medelijden want ik heb dat ook niet met mijzelf. Sommige keuzes heb ik zelf gemaakt, andere zijn mij overkomen met een reden.

Mijn moeder leeft nog steeds. Ze heeft intussen in alle psychiatrische instellingen van Gent gezeten en is nog steeds verslaafd. Ze heeft ongetwijfeld haar best gedaan maar de vraag of ze me ooit graag heeft gezien blijft voor mij altijd onbeantwoord. Dit gegeven heeft bepaald hoe ik naar relaties, naar de wereld en naar de mensen kijk. Ik vraag mij ook al heel mijn leven af of ik door anderen graag gezien kan worden want ik weet niet hoe dat moet.

Mijn jeugd heeft mij tot de persoon gemaakt die ik nu ben. Wat ik heb meegemaakt, heeft me geleerd om weg te blijven van drugs, alcohol en medicatie — ik heb gezien wat dat aanricht. Ik leer uit de fouten van mijn familie en probeer het anders te doen. Ik kan mijn kinderen een vader geven die ik nooit gehad heb. Ik heb geen schulden. Ik probeer de vicieuze cirkel te doorbreken. Ik ben fier op wat ik bereikt heb en heb dat alleen aan mijzelf te danken. Ik ben heel zelfstandig en sta sterk op eigen benen. Mensen veroordelen snel, maar uiteindelijk ben ik ook gewoon iemand die haar best doet. Wij zijn niet zo anders dan iemand met miljoenen op de rekening. We hebben onze onzekerheden, onze twijfels, maar daar kan het oordeel van anderen echt niet ook nog bij. Achter armoede schuilt vaak gewoon een mens - met veerkracht, hoop en waardigheid.

Artikels of andere bijdragen (bv. lezersbrieven) moeten binnen zijn bij de redactie

vóór 20 augustus 2025, via redactie@vlakaf.be

Hansbeeks gevogelte

Vanop de grens met Bellem, helemaal op het einde van de Kippendonkstraat, stuurde Pieter-Jan Claeys mij een foto van een bergeend. Bergeenden zijn geen alledaagse verschijning in ons dorp. Van nature zie je ze het meest van al in de kuststreek, waar ze bijvoorbeeld talrijk voorkomen in het Zwin bij Knokke. Daar vinden ze voldoende voedsel op de bij eb drooggevallen slikplaten: allerlei kleine waterdiertjes zoals slikwormpjes, slijkgarnalen, kleine schelpdieren. Dat verklaart ook waarom je ze soms in het voor- en najaar in het binnenland aantreft. Akkers met waterplassen hebben wat weg van een slikplaat en je treft er tal van klein eetbaar grut aan.

de bergeend: links het mannetje, rechts het vrouwtje

Bergeenden zijn iets tussen een eend en een gans: groter dan de meeste eenden maar kleiner dan een gans. Over de oorsprong van de naam “bergeend” zijn er verschillende verhalen: de meest voor de hand liggende is dat de naam berg verwijst naar de duinen waarin ze broeden. Denk ook aan Blankenberge! Een andere hypothese verwijst naar “bergen” of zorgen voor hun jongen.

Het zijn opvallende vogels, met een mooi verenkleed. Het mannetje is iets groter en zwaarder en te herkennen aan de rode knobbel bovenaan de snavel. In tegenstelling tot de andere eenden en ganzen heeft het vrouwtje dezelfde mooie wit-zwart-bruine tinten als het mannetje. Bij de andere soorten eenden is het vrouwtje meestal een variant op bruin. Dit maakt haar goed gecamoufleerd op haar nest, zodat roofdieren haar niet opmerken.

Waarom is dit niet het geval bij bergeenden? Wel, bergeenden broeden bij voorkeur in holen. In de meeste gevallen zijn dit verlaten konijnenholen, maar een holte in of onder een boom voldoet ook. Die verborgen nestplaats maakt dat een bruin verenkleed geen rol speelt voor een vrouwtje bergeend! Toen enkele jaren geleden de konijnenziekte “myxomatose” lelijk huishield en er veel minder konijnenholen waren, had dit eveneens een negatief effect op het broedsucces van de bergeend. In de natuur is alles met mekaar verbonden! Soms bevindt dat hol zich op kilometers van water. Van zodra de kuikens kippen volgen ze hun moeder naar open water. Deze gevaarlijke tocht kan heel wat kuikens het leven kosten. Eenmaal op het water, vormen bergeendenmoeders een crèche: enkele oudervogels beschermen soms tot wel 50 kuikens tegen hun talrijke vijanden. Vooral grote meeuwen eisen een zware tol.

Vanaf half juli tot ver in augustus verdwijnen bergeenden massaal uit onze streken. Onderzoek wees uit dat tienduizenden bergeenden zich verzamelen in de Duitse en Nederlandse Waddenzee. Op enkele zandbanken maken ze hun rui door waarbij ze hun slagpennen verliezen en een tijdje niet meer kunnen vliegen. Die afgelegen zandbanken middenin de Waddenzee bieden dan voldoende voedsel en bescherming tot ze weer kunnen vliegen. Vanaf het najaar duiken ze dan weer op in onze streken.

Peter De Groote

Zie je een interessante vogel?

Neem een foto, en stuur die door naar Peter! (peter.degroote@icloud.com)

44 dorpswoningen en 27 hoevewoningen

Er komt een volledig nieuwe wijk in de weiden en grasland tussen Hansbekedorp, Voordestraat, Julius Nieuwlandweg en Doornbosstraat. Stad Deinze moet nog het verkavelingsplan en de bouwvergunningen goedkeuren. De woningen worden in fases gebouwd en verkocht. De volledige realisatie van deze nieuwe wijk is voorzien voor 2031. In 2026 starten de infrastructuurwerken, waarna in 2027 de eerste woningen kunnen worden opgericht. Dit zal in 3 fases gebeuren.

Infomoment voor de bewoners

Huysman Bouw – projectontwikkelaar uit Eeklo – organiseerde een infomoment over het woonproject “Hansbekedorp” in de kerk van Hansbeke.

foto Huysman Bouw

Naast Huysman Bouw waren architecten van het bureau Nero aanwezig. Dit is het bureau dat ook ons Cultuurhuis ontwierp. Experten die het afwaterings- en groenplan ontwierpen of die het mobiliteitsplan uitdachten waren er ook. Zes duidelijke panelen met schema’s en fotosimulaties werden uitgelegd door de experten. De vele aanwezige dorpsgenoten konden al hun vragen stellen.

Wij vinden het zeer goed dat voor dergelijke grote projecten de bewoners informatie krijgen voor dat de vergunningen worden aangevraagd. Zo kan eventuele kritiek opgevangen worden en kunnen de plannen zo nodig worden aangepast. Die werkwijze kan bezwaarschriften en discussie achteraf voorkomen. Alleen spijtig dat sommige buurtbewoners geen uitnodiging in de bus kregen voor het infomoment. Huysman Bouw bevestigde ons nochtans dat de uitnodigingen zijn bezorgd door bpost.

Veel woningen, veel groen en water

Doorgaand verkeer komt er niet in de verkaveling. Wel 2 doodlopende straten (woonerfprincipe) Er zal een in/uitrit zijn in Hansbekedorp. Daarvoor moet de koppelwoning Hansbekedorp 81 – 82 plaats maken. In de Voordestraat komt ook een in/uitrit, net voor het kruispunt met de Julius Nieuwlandweg. De straten in het woonerf zijn 3 meter breed met aan weerszijden grasdallen. Zo is er een totale breedte van 5m en kunnen twee wagens elkaar kruisen. Parkeren in de woonerfstraten is niet mogelijk. Er zijn bewonersparkings en publieke parkings. Tussen de dorpswoningen komen garages en carports.
Er is open ruimte met veel groen en water in de vorm van wadi’s (ondiepe greppels of kommen met waterdoorlatende bodem voor waterafvoer, drainage en infiltratie). Daartussen slingeren zich voet- en fietspaden. Zo komt er ook een nieuw fietspad langsheen de ringweg doorgeen het openbaar park van het project.

We zagen twee types van woningen: Dorpswoningen en hoevewoningen. De dorpswoningen hebben 2 bouwlagen met daarop een zadeldak met een verspringende nokhoogte. De zolderverdieping onder het zadeldak is dus niet bij elke woning even hoog. De dorpswoningen zijn per 2 of per 3 aaneen gebouwd, met baksteengevels en dakpannen.

Daarnaast zijn er de zogenaamde vierkantshoeven. Er is een wooncomplex met 12 aan elkaar gebouwde wooneenheden en een ander met 15. Zij liggen telkens rond een vierkant binnenplein en ze komen nabij de Julius Nieuwlandweg. Elke hoevewoning heeft een gelijkgrondse bouwlaag met kamers onder het zadeldak. Zij krijgen witgrijze gevels. Voor de bewoners worden ondergrondse parkeerplaatsen voorzien.

Wat vinden we ervan?
Vlakbij de huidige dorpskern verdwijnt een serieuze hap open ruimte. Toch moeten we toegeven dat deze plannen ons geen stenen woestijn opleveren. Architectenbureau Nero vond gelukkig inspiratie in het Masterplan voor Hansbeke - in 2017 in opdracht van de gemeente Nevele opgemaakt samen met bewoners. We denken dat ook de visie op ruimtelijke ontwikkeling van stad Deinze een beslissende rol heeft gespeeld in dit ontwerp.

Dé vraag is natuurlijk of de verkaveling een antwoord zal bieden aan de grote vraag naar betaalbare woningen, zowel voor gezinnen als alleenwonenden, jongeren en ouderen, bescheiden en minder bescheiden inkomensgroepen. Huysman Bouw liet verstaan dat momenteel een grond én huis (3 slaapkamers) voor ongeveer een prijs vanaf 500.000 euro (btw en kosten inbegrepen) zou kunnen verkocht worden. Alles kan naar keuze en budget van de klant verder afgewerkt worden. Maar de ontwikkeling voorziet mogelijkheden voor elke hedendaagse gezinssamenstelling zoals compactere woningen voor alleenstaanden of ruimere woningen voor nieuw samengestelde gezinnen.

Een volledig nieuwe wijk van deze omvang heeft een serieuze impact voor Hansbeke. Denken we maar aan de mogelijkheden - én misschien moeilijkheden - voor de lokale school, het verkeer, de lokale handel en het sociaal-cultureel leven. Laten we vooral hopen dat er ook met deze nieuwe verkaveling een gezonde, natuurlijke sociale mix ontstaat, het liefst van Hansbekenaren en niet-Hansbekenaren.

Meer weten?
De plannen zijn nog niet definitief. Huysman Bouw kan ons dus nog geen kopie bezorgen maar is wel bereid alle mogelijke vragen te beantwoorden.

Bezoekers van het infomoment in de kerk vroegen al een hondenlosloopweide en een speeltuin. We zullen zien wat de bewoners hiervan vinden.

Alle vragen en suggesties kunnen verzonden worden naar contactpersoon bij Huysman Bouw NV, Michiel Van de Veire - Stationsstraat 77 - 9900 Eeklo (per e-mail: michiel@huysmanbouw.be – tel.: 09 376 15 19)

foto Huysman Bouw

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

De Grote Merestraat

Vorig jaar stelden we aan Stad Deinze voor om in de Grote Merestraat de gewone maximumsnelheid van de bebouwde kom toe te laten. Dus 50 km per uur in plaats van 30 km per uur.

We deden dat omdat de straat meer een doorstroomfunctie dan een verblijfsfunctie heeft en omdat zij aansluit op de Nevelestraat waar ook 50 km/u geldt. We vroegen tegelijkertijd ook begeleidende maatregelen om te snel verkeer te ontmoedigen. Daarvan is nog niets te merken.

De Grote Merestraat is destijds veel te breed gemaakt. Zij nodigt sommige bestuurders uit om meer dan 50km/u te rijden. Voetgangers (en fietsers) kunnen niet anders dan de rijweg te gebruiken. De Grote Merestraat opnieuw aanleggen en smaller maken is wellicht niet onmiddellijk mogelijk. Maar wegversmallingen met boompjes en/of fietsstrookmarkeringen moeten toch mogelijk zijn?

Openingen van het Cultuurhuis

Als alles goed gaat opent Stad Deinze het Cultuurhuis officieel op zaterdag 13 september 2025. Op zondag 14 september mag het grote publiek binnen en op woensdag 17 september opent de expo “De Mythe van Hansbeke”.

Bedankt!
Na veel jaren geduld oefenen is het zover. Hansbeke krijgt met het nieuwe Cultuurhuis een goed uitgeruste gemeenschapszaal of ontmoetingsruimte. Ook komen er een aantal kleinere en grotere vergaderzalen bij. Wie al een kijkje binnenin het Cultuurhuis kon nemen weet dat het vroegere gemeentehuis van kelder tot zolder volledig gerenoveerd is en met een lift is uitgerust. Dit gebeurde met respect voor de erfgoedwaarde van het gebouw en met gebruik van degelijke materialen. De nieuwe, aangebouwde gemeenschapszaal oogt licht en lichtrijk Zij is, leeg althans, verrassend ruim. Bedankt aan iedereen die daaraan heeft meegewerkt. Hansbeke kan er alleen maar wel bij varen.

De wensen van de verenigingen die gebruik willen maken van het Cultuurhuis werden besproken op het verenigingenoverleg van 12 juni 2025. De conclusie van dit overleg met daarin o.a. noodzakelijk (keuken)materiaal, praktische uitrusting en de toegankelijkheid van de lokalen, heeft Afrit 12 ondertussen overgemaakt aan het stadsbestuur.

Wanneer kunnen we in het Cultuurhuis?

Zaterdag **13 september** 2025 is er om 19.30u de **protocollaire opening** door de Stad. Die is alleen voor genodigden.

Zondag **14 september** 2025 opent het Cultuurhuis zijn deuren voor het grote publiek. Dan is iedereen welkom voor een bezoek aan het Cultuurhuis, de expo “De Mythe van Hansbeke” of het bijwonen van een korte toneelvoorstelling. Die dag is het ook **Open Monumentendag**. De wandeling en fietsroute - met gidsen - start en eindigt in het Cultuurhuis. Zij leiden langs plaatsen met erfgoedwaarde en die verband hebben met de expo.

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

Vanaf **15 september** kan de verhuur van het Cultuurhuis eventueel ook starten voor de gebruikers van de huidige Gemeentezaal, tenzij niet alle attesten in orde zijn (bv. brandweer, elektriciteit …).

Woensdag **17 september** 2025 opent officieel de **expo** "De Mythe van Hansbeke – 50 jaar kunstenaarskolonie in Hansbeke" in aanwezigheid van de kunstenaars, hun familie en alle geïnteresseerde Hansbekenaren. Er worden kunstwerken, foto's en films getoond van de kunstenaars - en hun activiteiten - die zowat 50 jaar geleden neerstreken in of rond Hansbeke, dikwijls onder impuls van Graaf de Bousies. Tegelijk wordt het **boek** De Mythe van Hansbeke voorgesteld.

"**De Mythe van Hansbeke** – 50 jaar kunstenaarskolonie in Hansbeke" is een initiatief van het Mythisch Comité (Koen Degroote, Erfgoedvereniging het Land van Nevele, Afrit12 dorpsraad Hansbeke, Hansbeekse dorpskrant Vlakaf) en geniet steun van Stad Deinze, NV Diepensteyn en Titeca Pro Accountants & Experts.

De tentoonstelling loopt van 14 september tot en met kermismaandag 13 oktober 2025.
Gratis te bezoeken. Open van donderdag tot zondag van 11.00 uur tot 17.00 uur.

Afrit 12 dorpsraad Hansbeke wil de Hansbekenaren een stem geven voor alles wat hun dorp aanbelangt. Als dorpsraad hebben wij regelmatig overleg met de diensten van Stad Deinze. We proberen telkens om zowel problemen van algemeen belang te signaleren als om oplossingen te bedenken. Af en toe kunnen we ook suggesties doen. We roepen alle Hansbekenaren op om ons hun vragen en suggesties mee te delen via info@afrit12hansbeke.be. Volg ons op

Karolien De Waele en Ruben Lamon

Wellekomn in Ansbeke

Ze komen uit een naburig dorp of verhuisden uit een grote stad. Ze zijn al wat ouder of nog heel jong. Ze huren een huis, renoveerden er één, of bouwden een nieuw.
Allemaal hebben ze hetzelfde gemeen: Hansbeke werd hun nieuwe thuis.
Wonen ze graag in ons dorp? Kozen ze heel bewust voor Hansbeke of was het een toevalstreffer? Willen ze hier lang blijven, of is Hansbeke een tijdelijke halte in de treinreis van het leven?
Wellekomn in Ansbeke, nieuwe inwoners!

Het is één van de heetste dagen van het jaar als we aanbellen in de Zandestraat 30. Gelukkig is het binnen nog heerlijk koel in deze perfect afgewerkte nieuwbouwwoning. Daarbovenop krijgen we meteen een fris glaasje bubbels aangeboden – een gezellig begin van een hartverwarmende babbel.

We zitten aan tafel bij Ruben Lamon en Karolien De Waele, die hier sinds 1 maart wonen. Ze leefden voordien 21 jaar samen in Zomergem, maar kregen daar een bericht van de huisbaas dat het huis verkocht zou worden. Geen prettig nieuws, en het kwam even binnen, maar ze bleven niet bij de pakken zitten. Ook al mochten ze nog een tijd in het huis blijven, ze begonnen meteen aan een zoektocht naar een nieuwe stek. Liefst wilden ze in dezelfde streek blijven, zeker omdat ze in Zomergem op slechts twee huizen van Karoliens ouders woonden. Ze zochten een woning met een garage, en bij voorkeur twee slaapkamers. Toevallig stootte Ruben op een zoekertje voor deze woning, en de dag nadien konden ze al gaan kijken.

Meteen voelden ze dat het goed zat: veel licht, alles gloednieuw, vloerverwarming en een warmtepomp, een klein maar gezellig tuintje en boven drie ruime kamers en een badkamer met douche én bad – het overtrof hun verwachtingen. Eén nadeel: ze bezochten het huis half februari, maar moesten er al vanaf 1 maart in. Dat werd dus halsoverkop verhuizen. Gelukkig kregen ze veel hulp van vrienden, collega's én studenten van Karolien. Iemand kwam zelfs met een paardentrailer, een ander met een grote aanhangwagen, en iemand die bij een ambulancedienst werkt, kon nog een grote wagen regelen… De verhuis verliep spectaculair vlot:

tegen 15.00 uur was alles al in Hansbeke. Een dag later kwam er opnieuw hulp om de meubels in elkaar te steken en waren ze zo goed als volledig geïnstalleerd! De snelheid was fantastisch, maar maakte het tegelijk ook wel emotioneel. Plots zaten ze daar, in hun nieuwe huis.

Maar het wennen ging snel, en dat hebben Ruben en Karolien vooral aan hun eigen inzet te danken. Ze gingen meteen op verkenning in Hansbeke en zijn ondertussen vaste klanten bij de bakker, frituur, apotheker en ze gaan ook graag eens op café. Ze wisselen af tussen het Pestelijntje en Huis Dhaenens, gingen al dineren in de Verloren Hoet en hadden overal leuke ontmoetingen. Ze merken een verschil met Zomergem: in Hansbeke zeggen mensen elkaar nog spontaan goeiedag en maken snel een praatje. Ze voelen zich warm onthaald in dit sociale dorp. Ze zijn alles nog volop aan het ontdekken, maar willen zeker ook nog eens langs bij VZW Arscene, want ze houden van muziek. Tentoonstellingen en theater kunnen hen ook bekoren, en op de junikermis genoten ze al van de kermis-BBQ en de foto-tentoonstelling van fotoclub Klik.

Het hoeft niet te verbazen dat deze twee sociale mensen zich ook in hun jobs tussen de mensen begeven. Ze leerden elkaar kennen in de Gentse horeca. Ruben had lang restaurant De Merlijn op de Groot-Brittanniëlaan en het studentencafé Het Vrij Uurtje. Karolien, die Godsdienstwetenschappen studeerde aan de KULeuven, gaf les, maar stopte tijdelijk om Ruben bij te staan. Toen vele administraties en bedrijven de Groot-Brittanniëlaan verlieten nadat de provincie een heel blok opkocht, viel abrupt het doek over het druk bezochte lunchrestaurant. Ruben en Karolien werkten nadien nog samen in andere zaken, waaronder het kasteel van Saffelaere. Door het horecawerk versleet Ruben letterlijk zijn knieën en heup – met soms wel 40.000 stappen per dag was het onvermijdelijk dat hij intussen twee knieoperaties onderging en een nieuwe heup moest krijgen. De horeca-vibes worden ook voor Vlakaf meteen duidelijk, want naast het glaasje bubbels verschijnen er verschillende lekkere hapjes op tafel. Dit koppel legt duidelijk graag andere mensen in de watten!

Karolien ging na de horeca-tijd terug voltijds aan de slag in het onderwijs. Ze geeft les aan toekomstige basisverpleegkundigen in IVV Sint-Vincentius – het Instituut Voor Verpleegkunde – op drie campussen: Eeklo, Guislain en Rabot. Ze doceert levensbeschouwing en ethiek, en doet dat met veel overtuiging. Studenten kritisch laten nadenken over zorg en hun rol daarin, vindt ze erg uitdagend. Ze geeft les aan alle modules en heeft dus elk jaar honderden studenten – te veel om alle namen te onthouden! Bovendien schrijft ze haar cursussen (samen met een collega) zelf…Wie durft nog te beweren dat leerkrachten of docenten een rustig leven hebben?

Karolien verzorgt ook de proclamaties van de 3 campussen, samen met Ruben, die een begenadigd hobbyfotograaf is. Hij volgde alle fotografiemodules aan het Kisp: portretfotografie, reportage, regie en behaalde in 2024 zijn diploma van fotograaf. Op de proclamaties maakt hij foto's en filmpjes die voor afgestudeerden een prachtige herinnering vormen.

Zijn werk siert ook de muren van hun smaakvol ingerichte woning. Ruben en Karolien vertellen voorts nog met plezier over hun twee prachtige katten – Max en Maurice – die ze uit het asiel adopteerden. Buiten draait intussen een ventilator om hun twee "bejaarde" valkparkieten van 17 jaar wat verkoeling te bieden tijdens deze hitte.

Het is duidelijk: hier wonen twee tevreden nieuwe Hansbekenaren, die genieten van de rust in het dorp. Ze maakten al prettig kennis met hun naaste buren maar ook andere Hansbekenaren zullen hen ongetwijfeld nog tegenkomen al fietsend, op diverse activiteiten, of gewoon op terras… want ze ontdekken Hansbeke met veel enthousiasme.

We doen dan ook niets liever dan hen van harte "Wellekomn in Ansbeke" te wensen!

Sporha

Louise Gyssels

Op een snikhete namiddag in juni fietsten we naar de Rostraat. Wel, voor ons was het snikheet. Voor Louise Gyssels, met wie we een afspraak hadden, viel het weer wel mee. Louise is namelijk net even terug uit Los Angeles, California. Ze is dus wel wat gewoon ondertussen.

Na haar goede prestaties op het Europees en Wereldkampioenschap roeien in de zomer van 2023 werd ze gecontacteerd door enkele Amerikaanse universiteiten. Of ze geen zin had om bij hen te komen studeren en topsport met elkaar combineren. Tegen Harvard zei ze nee, maar in de USC (University of Southern California) was ze meer geïnteresseerd. Vooral omdat zij een reputatie hebben wat roeien betreft en de universiteit zijn die de meeste olympische atleten afvaardigt. Wat volgde waren enkele gesprekken met coaches, een beoordeling van haar schoolresultaten van het middelbaar en een test Engels.

En ja hoor, ze werd aangenomen. In augustus 2024 kon ze vertrekken. En wat meer is, ze kreeg een full scholarship, met andere woorden, ze krijgt alle kosten terug betaald en nog wat zakgeld er bovenop. Een luxe die ze bij ons nooit zou krijgen. Een luxe trouwens die ook maar twee roeiers ginder krijgen. De andere is de Estse waar ze de kamer mee deelt.

En ginds in Los Angeles is haar leven helemaal geregeld. Opstaan om 20 na 5 om de bus van 6 uur te nemen. Samen met in totaal 49 roeiers die allen in dezelfde campus housing verblijven. Trainen op en rond het water tot 9.30 uur, daarna les tot rond 15 uur en dan terug training, maar nu op de campus en tenslotte van 17.00 uur tot 21.00 uur terug les of studeren, haar dagen zijn goed gevuld. Enkel op zaterdagnamiddag en zondag is ze vrij. En kan ze uitrusten en werken aan haar papers.

En af en toe is er ook tijd voor ontspanning. Niet voor studentenfeestjes, die interesseren haar gelukkig ook niet. De campus ligt wel midden in de stad, dus ze zitten overal dichtbij, ook het strand is niet veraf.
Dat alle roeiers in hetzelfde appartementsgebouw verblijven is niet toevallig. Teamcultuur staat er hoog in het vaandel. Er worden ook teams gevormd om te roeien, geen skiff waar je alleen in de boot zit. Ze hebben er wel drie achtriemen en twee vierriemen. Hoewel ze bij de jongste is, zit ze al in de A-boot achtriem. Dat is de boot waar de besten verzameld worden. Het is een internationale boot, met nog twee meisjes uit Estland, één uit Australië, uit Wit-Rusland en uit Duitsland en tenslotte nog twee uit de Verenigde Staten zelf.

Ze roeien elk met één riem. Dat was voor haar een flinke aanpassing aangezien ze opgeleid was om met twee riemen te roeien (links en rechts). Maar de aanpassing is duidelijk geslaagd.

Ondertussen is ze dus even terug thuis. Niet omdat ze heimwee had, daar heeft ze geen tijd voor gehad.

Nee, om mee te doen aan de wereldkampioenschappen U23 eind juli. De federatie wil investeren in grotere boten, meer dan alleen skiff en twee zonder stuurman. En samen met drie andere meisjes is zij geselecteerd om naar het WK te gaan. Ze vind het wel fijn dat de federatie voor haar een uitzondering maakte, want normaal kan je je daar maar voor selecteren als je hier bij ons prestaties neerzet. Maar ze waren duidelijk voldoende onder de indruk

van wat zij in de USA presteerde. Na het WK gaat de riem er even af en op 23 augustus is ze terug weg. En daar kijkt ze al heel fel naar uit!

En oh ja, ze studeert natuurlijk ook ginder. Ze koos International Relations als major en Middle East Studies als minor. En ze krijgen dan misschien wat faciliteiten om hun werk te organiseren als topsporter ginder, maar dat wil niet zeggen dat ze niet moet werken. Iets minder dan de helft van haar punten staat op examens en midterms, de rest staat op papers, een heel andere aanpak ook dan hier aan onze universiteiten. Maar ook dat lijkt haar te liggen, want ze was zonder problemen geslaagd voor haar jaar.

Na nog wat te mijmeren over de stiefmoederlijke behandeling van de meeste sporten hier bij ons, zeker wat de financiële ondersteuning betreft in vergelijking met bijvoorbeeld Nederland, nemen we afscheid. Maar iets zegt ons dat we nog wel eens zullen terugkomen voor een vervolginterview…

Hoe zit het met de jeugdwerking bij BBC Wille Hansbeke ?

Na een al bij al succesvol seizoen voor zowel dames als heren van BBC Wille Hansbeke gaan we in dit artikel wat dieper in op de jeugdwerking van de club: hoe belangrijk is en blijft het opleiden van jonge spelertjes en speelstertjes als voedingsbodem voor de volwassenwerking? We gingen polsen bij trainer Pieter Eykelberg van de damesafdeling en jeugdcoördinator Cedric De Weirt.

Toekomst dameswerking

Hoe zit het eigenlijk met de damesploeg die zich ook dit jaar probleemloos verzekerde van een verlengd verblijf in eerste provinciale? Coach Pieter Eykelberg is onze gids: "Ik geef toe dat we het moeilijk hadden in het tussenseizoen om een nieuw volwaardig team in lijn te brengen. We kampten immers met heel wat afhakers: sommigen permanent en anderen tijdelijk wegens blessures of zwangerschap. Gelukkig konden we een meer dan degelijke ploeg samenstellen. De bedoeling is om net als vroeger een probleemloos jaar te hebben, bij voorkeur afgerond met een plaats binnen de top vijf. Ik moet echter toegeven dat er in tegenstelling tot afgelopen seizoen, volgend seizoen geen zwakke "zustertjes" meer in de reeks zullen zijn. Het wordt dus meer dan ooit knokken." Als we vragen of de coach doorstroming voorziet vanuit de jeugd moet hij toegeven dat dit voorlopig niet het geval is. We staken dan ook ons licht even op bij jeugdcoördinator Cedric De Weirt.

Plezier moet primeren!

Met Cedric De Weirt trok BBC Hansbeke een heel ambitieuze jeugdcoördinator aan. Hij was als coach voortdurend aanwezig op landelijk niveau dames. Vorig jaar coachte hij de Hansbeekse B-ploeg. Hoe ziet hij zijn taak in het Hansbeekse jeugdbeleid? "Laat me vooraf maar zeggen dat ik het belangrijk vind dat basketplezier altijd moet primeren bij de kinderen. Langs de andere kant willen we bij alle ploegen het niveau naar omhoog tillen. Daartoe maken we gebruik van een opleidingsprogramma waarbij we alle jeugdcoaches begeleiden op pedagogisch en psychologisch vlak. Het aspect teaching is zeker belangrijk, waarbij we aandacht hebben voor de fundamentals die elke speler onder de knie hoort te hebben.

We staan ook stil bij de voortdurend veranderende spelregels. Ik heb voor iedereen een jaarplan waarbij er per categorie aangeduid wordt wat elke speler in de loop van het jaar onder de knie hoort te hebben om volwaardig te participeren. Op korte termijn willen we de jeugd als voedingsbodem zien waaruit vooral onze B-ploeg (tweede provinciale) als ook onze damesploeg (eerste provinciale) kunnen en moeten putten om hun kern volledig te maken. Ik ben me ervan bewust dat de kloof tussen onze A-ploeg (derde klasse) en de jeugd immens groot is. Dat is zeker een aandachtspunt! Ondertussen blijven we groeien met volgend seizoen 9 ploegen in lijn waarbij we twee teams hebben bij U12 en U10. De geografische spreiding van de spelers? We zijn een ploeg die recruteert in Groot Deinze, de meeste spelertjes komen uit Landegem, denk ik, maar ook andere omliggende gemeenten zijn allemaal vertegenwoordigd. Zo hoort het."

We onthouden uit dit gesprek vooral dat de jeugdwerking verder de wind in de zeilen heeft met meer dan waarschijnlijk een nieuwe boost in vooral meisjesbasketbal nu de Belgian Cats weer schitteren op Europees niveau.

Het gras is ingezaaid, de parking is aangelegd, de nieuwe voetballen zijn geleverd, de nieuwe uitrusting zit bij de drukker, de kantine heeft een grondige kuis gehad, … Kortom: we zijn helemaal klaar voor het nieuwe seizoen!

We mogen fier zijn op de groei van onze club, zo noteren we voor volgend seizoen 6 jeugdploegen (alweer een stijging van 2 jeugdploegen tov vorig seizoen). Onze club beschikt nu over:
Groep U6 – Jongens & Meisjes
Groep U7 – Jongens & Meisjes
Groep U9 – Enkel Meisjes
Groep U11 – Enkel Jongens
Groep U13 – Enkel Meisjes
Groep U16 – Enkel Meisjes

Een totaal van 77 actieve jeugdspelers of jeugdspeelsters.

Onze eerste ploeg dames komt uit in 2de Provinciale, onze eerste ploegen heren komen uit in 3de en 4de provinciale
Verder lanceren we dit jaar ook trainingen/oefenwedstrijden voor G-sport jeugd + G-sport volwassenen en komt er een recreatieve tweede damesploeg.

Enkele (oefen)wedstrijden niet te missen
25 juli 19u30 Dames tegen Haasdonk (beker van België)
27 juli 16uur Eerste ploeg tegen Waasmunster (beker van België)
21 augustus 19u30 Eerste ploeg tegen Poesele

De eerste competitiewedstrijden zijn gekend: Op 31 augustus start onze eerste ploeg derde provinciale tegen Waarschoot (direct een stevige tegenstander), gaat de eerste ploeg vierde provinciale op bezoek bij Donk en de dames nemen het op tegen HT Zwijnaarde.

Op 22, 23 en 24 augustus organiseren we terug onze “Luxe BBQ”, we verwelkomen jullie graag.

Het bestuur van voetbal Hansbeke
Jan, Jo, Iris, Celien, Karel, Willy, Jozef, Franky, Wim

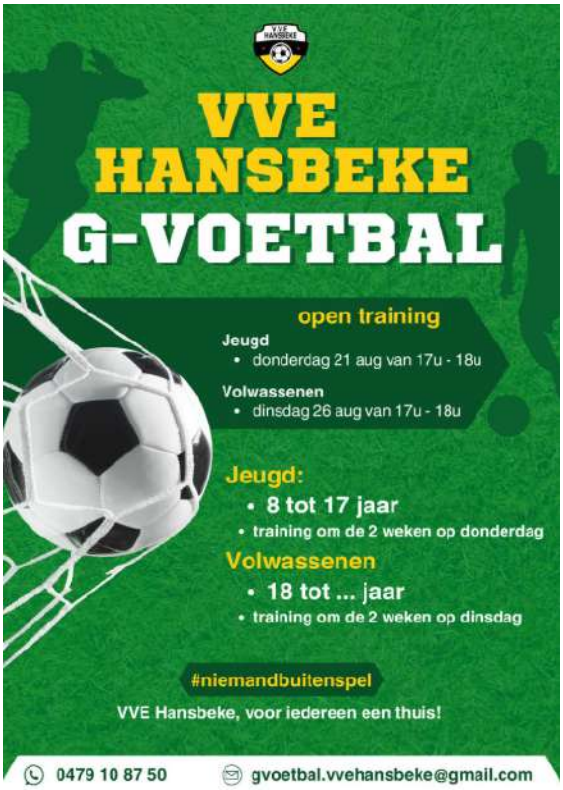

Silly Sirene

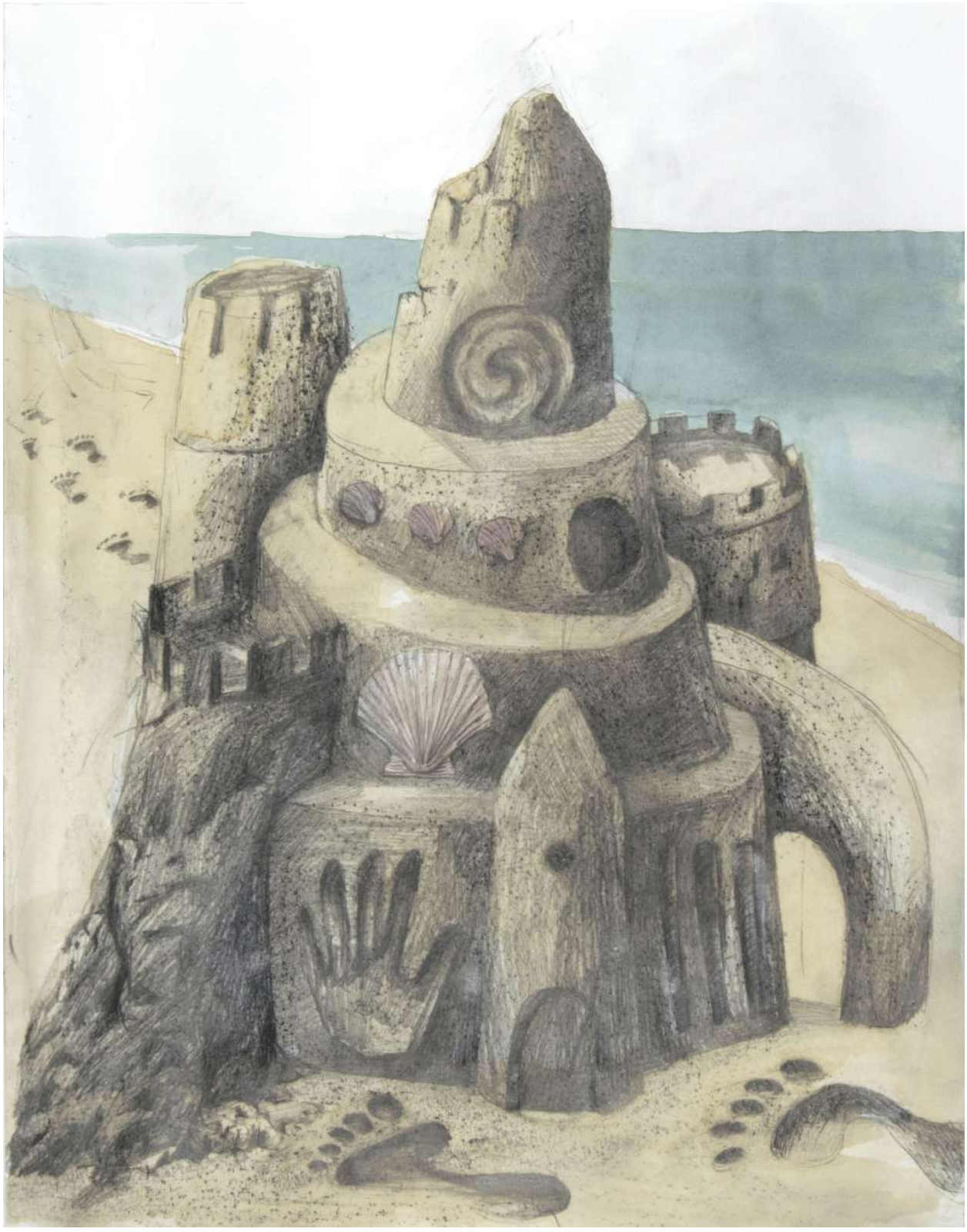

Nieuws van de school

Juf Ingrid zwaait af

Het vierde leerjaar van de basisschool Sint-Paulus in Hansbeke staat al sinds jaar en dag synoniem voor juf Ingrid Van Hoorde. Maandag 30 juni was echter haar laatste werkdag, want op 1 juli ging Ingrid met pensioen. Op de brugdag van Onze-Lieve-Heer-Hemelvaart, in een verder leeg schoolgebouw, zoeken we Ingrid op in haar vaste klas, voor een gesprek.

'Die kasten heb ik al leeggemaakt', wijst Ingrid. 'Maar al die andere moet ik nog opruimen. Er zit nog veel van mijn eigen materiaal tussen en zelfs wat boeken van mijn dochter. Ik maak van de gelegenheid gebruik om in alle rust te kunnen doorwerken.' Helaas zorgt Vlakaf meteen voor een onderbreking, met de vraag wanneer het allemaal begon.

'De start van mijn onderwijscarrière is ingewikkeld', lacht Ingrid. 'Ik heb een vijftal jaar gewerkt in de scholen van Nevele en Merendree en aanvullend in Sint-Lievens in Gent. Tussendoor had ik toen al in Hansbeke gewerkt. Later, toen de wijkafdeling van Sint-Lievens sloot, had ik de keuze om hier voltijds te komen werken en zo kwam ik in het vierde leerjaar van meester Ronny Tack terecht. Hansbeke was een makkelijke keuze voor mij: mijn mama is afkomstig van Zomergem, net over de vaart. Hansbeke was dus allesbehalve onbekend terrein. Ik herinner mij bv. goed de omweg die we moesten maken langs Veldeken of langs de Boerestraat, toen Hansbeke-dorp helemaal openlag. En dankzij mijn opdrachten in Merendree, voelde ik de dorpse sfeer heel goed aan.'

In 1996 is Ingrid dan gestart in het vierde leerjaar, de klas waaraan ze bijna 30 jaar lang heeft lesgegeven. Het voelt alsof haar leven hier ook "op de rails is gezet'", zoals ze het zelf uitdrukt. 'Dit is mijn vaste klas geworden, ik ben "hier" getrouwd, mijn dochter heeft hier ook schoolgelopen, …'.

In die drie decennia is er wel wat veranderd. 'De leerplannen zijn gewijzigd, de infrastructuur is verbeterd, er zijn computers bijgekomen en er is een digitaal schoolbord. De omkadering is anders en er is veel meer zorg voor leerlingen met leerproblemen. Er zijn nu veel meer ondersteunende middelen. Ook de wereld is veranderd en als leerkracht moet je daar toch iets mee doen in je klas. Maar de essentie blijft toch het lesgeven hoor. En daarmee gaan we terug naar hoe ik 44 jaar geleden mijn opleiding heb beëindigd. Veel didactische principes en stromingen heb ik zien komen en gaan. Lesgeven voor de klas en goeie, duidelijke instructies geven aan de leerlingen werkt nog altijd het beste.'

Saaie musea

Ingrid blikt met veel plezier terug op de vele uitstappen die ze deed met haar klas. 'Binnenkort vertrekken we op daguitstap naar Diksmuide. We zijn de hele dag op stap en je kunt de kinderen zoveel meer uitleggen en bijbrengen als ze het zelf zien. Niet iedereen krijgt thuis die kansen. Mijn uitstappen zijn ook niet altijd lang op voorhand voorbereid: ik speel graag in op de actualiteit én kan zo plannen in functie van goed weer. Het leerplan geeft ons op dat vlak behoorlijk veel vrijheid.

In het begin van m'n carrière was er eerlijk gezegd nog meer mogelijk. We gingen naar Bokrijk, we hebben met een vlot gevaren in Diksmuide - Hilde (Van Nevel) was toen ook mee. Natuurlijk was de

helft van de klas in het water “gevallen”… En de reis naar Zwitserland, een jaar of zes terug, was ook een mooi moment. Dichter bij huis is mijn lievelingsmuseum trouwens het Designmuseum in Gent, dat nu helaas tijdelijk gesloten is. Kinderen denken vaak: “Een museum, dat zijn oude dingen en schilderijen”. De verwondering is dan ook groot, als ze heel moderne dingen zien of een toestel van Alessi herkennen. Allemaal fijne herinneringen!

Gent heeft zoveel te bieden. Het is een stad met een lange geschiedenis, van de middeleeuwen tot nu. Daardoor valt er ontzettend veel te vertellen en te ontdekken. Brugge is ook mooi en pittoresk, maar heeft de industriële ontwikkeling gemist en is wat blijven stilstaan.

Ik heb het ook altijd belangrijk gevonden om rond Hansbeke zelf te werken. Het thema werken en beroepen, laat perfect toe om dat op eigen dorp en streek betrekken. Of via de familie Borluut, die hier in het kasteel woont en waarvan je ook aanknopingspunten vindt in Gent en omstreken.’

De gids is ervaren

Ingrid heeft in totaal onder vijf directeurs gewerkt: Guido Van der Vennet, Freddy Michiels, Jan Sierens, Hans Vanspeybroeck en nu Evelien De Keukeleire. ‘Een directeur staat er voor mij een beetje boven. Niet echt als baas, maar toch… Ze bewaken wel de kwaliteit van het onderwijs in de school en kwamen af en toe een les observeren. Mij kennen ze intussen goed en ze gaan me niet meer veranderen’, lacht ze. Aan de jonge leerkrachten wil Ingrid één boodschap geven: ‘Geef niet op en blijf bijscholen! Er is de onderwijstheorie en praktijkervaring. Laat je niet van de wijs brengen door de vele meningen die er zijn.’

Intussen heeft Ingrid ook al toekomstplannen klaar. ‘In het verlengde van mijn klasuitstappen wil ik graag de opleiding tot gids volgen. 45 jaar geleden heb ik al een gidsenwandeling gemaakt voor leerlingen van het Crombeen (*een school in de Tentoonstellingslaan in Gent, red.*), de interesse is er altijd al geweest. Best wel pittige opleidingen, maar ik kijk er naar uit! En verder zal ik blijven workshops van de Techniekacademie begeleiden.’

Op de laatste dag is er nog een verrassing voorzien voor Ingrid en ’s middag gaat ze met alle mensen die op school werken gaan lunchen in Bellem. We wensen haar een fijne tijd toe!

Tam tam

Mathilde Van Vlaanderen

Marijke Verbeke uit de Kippendonkstraat schreef samen met Fernand Dacquin een boek over een Vlaamse vrouw die koningin van Engeland werd, maar hier weinig of niet gekend is: Mathilde Van Vlaanderen.

In het septembernummer interviewen we Marijke.

Het pas verschenen boek kost 24,99 euro.

Kijk in de Leiespiegel

Gemeenteraad en OCMW raad 22 mei 2025

Parkeren in Nevele en Landegem

De parkeertijd op Nevelemarkt en het Kerkplein Landegem wordt van 3 op 4 uur gebracht. De tijdsbeperking geldt niet voor buurtbewoners met een bewonerskaart. Schepen Sofie D'hondt (Open Deinze) antwoordt Karlien De Paepe (N-VA) dat de parkeertijd bepaald wordt in functie van de noden; een kappersbezoek duurt langer dan winkelen. Eric Van Huffel (Open Deinze) vraagt om op Nevelemarkt de tijdsaanduiding duidelijker te maken voor de gebruikers.

Fietsoversteekplaats Biebuyckstraat – Ter Mote

De snelheid wordt op die plaats beperkt tot 50km/uur. Bram Stroobandt (Groen en Vooruit) vraagt waarom er daar geen verkeersremmers komen. Schepen Sofie D'hondt (Open Deinze) zegt dat AWV (Agentschap Wegen en Verkeer) die de beheerder is van de Biebuyckstraat, niet toestaat dat er een wegmarkering van fietsoversteekplaats komt en ook geen verkeersremmers. Er wordt met Fluvius bekeken om de verlichting te versterken. Ook bekijkt de stad op de eigen weg (Ter Mote) een klein eiland aan te brengen ter hoogte van de Biebuyckstraat. Sofie D'hondt benadrukt dat de vraag in elk overleg met AWV wordt meegenomen.

Aangepaste gebruiks- en retributiereglement

Het aangepaste gebruiks- en retributiereglement voor de gemeenschapszalen wordt goedgekeurd. Bea Thaler (N-VA) vraagt of het lokaal van de handboogschutters in Bachte Maria Leerne) en de oude jongensschool in Hansbeke ook opgenomen zijn in de lijst van gemeenschapszalen. Peter Parmentier (Groen-Vooruit) zegt dat terecht voorrang wordt gegeven aan verenigingen en dat privé-gebruikers moeten wachten. Privégebruik mag niet uitgesloten worden. Hij houdt een pleidooi voor meer en betere zalen. Alle gemeenschapszalen zouden moeten uitgerust zijn met wifi, beamer, verduistering, borden en bestek. Burgemeester Rutger De Reu zegt dat de Hansbeekse oude jongensschool niet is opgenomen in de lijst. Deze zal gebruikt worden door De Kunstgreep. Er wordt overal voorrang gegeven aan verenigingen uit groot Deinze behalve in Ter Wilgen. Het is niet zo dat een vereniging uit een bepaald dorp voorrang heeft om een zaal in dat dorp te gebruiken. Er zal bijkomend geïnvesteerd worden in het upgraden van de gemeenschapszalen, die ondertussen allemaal voorzien zijn van wifi. Bart Vermaercke (N-VA) vraagt of het niet langer de bedoeling is de oude jongensschool te verkopen. De burgemeester zegt dat de plannen met deze site later zullen blijken uit het meerjarenplan.

Extra agenda

Bart Vermaercke vraagt om de parking aan de **begraafplaats** in Astene proper, gebruiksvriendelijk en groener te maken zonder te verharden. Hij vraagt ook om op alle begraafplaatsen naast het gietertje ook een karretje te voorzien zodat de bezoekers hun bloemen gemakkelijker ter plaatse kunnen brengen. Burgemeester De Reu vindt het signaal goed en neemt het mee.

Hugo Schaeck (N-VA) stelt voor om de land- en tuinbouwsector te ondersteunen door op de website van de stad duidelijk te maken waar **hoeveverkoop** is voor welk product. Hij wil ook jaarlijks op een middenblad van D17 een overzicht geven dat dan kan uitgehaald en bewaard worden. Schepen Johan Cornelis (cd&v) vindt de website een goed idee en stelt dat het zal uitgevoerd worden

Mondelinge vragen

Jan Pauwels zegt dat **nieuwe verkavelingen** vragen oproepen bij de buurtbewoners. Dit is ook zo in de **Kouterslag** in Merendree waar schrik is voor toenemend verkeer. Wat met het voorstel van een knip of om van de straat een woonerf te maken? Wat met de handhaving over het gebruik als sluipweg naar de Hansbekestraat. Schepen Bart Van Thuyne (cd&v) zegt dat er bij een private verkaveling geen overleg met omwonenden voorzien is. De procedure is openbaar onderzoek en als er bezwaren zijn of er komen nieuwe wegen wordt dit besproken op de gemeenteraad. Schepen Sofie D'hondt zegt dat de verkeerscommissie geen aanpassing van de Kouterslag nodig vindt. Het zijn slechts 22 woningen extra. Het is de politie die autonoom beslist over handhaving. Een telling toont aan dat het aantal voertuigen gedaald is van 1500 naar 700.

Zoë Van Doorne (N-VA) wil weten of er gebruik gemaakt is van de Vlaamse subsidie voor de aanleg van **3 x 3 basketpleintjes** en of er nog op andere

plaatsen dan de Brielmeersen zulke pleintjes worden aangelegd. Sofie D'hondt bevestigt dat Vlaamse subsidie werd aangevraagd en merkt op dat dit niet leidt tot de aanleg van meer velden. De subsidie is slechts 50% van de kostprijs.

Matthias Neirynck (N-VA) en Bram Stroobandt (Groen en Vooruit) willen weten wanneer de werking van **jeugdhuis Brieljant** opnieuw opgestart wordt en wat de inhoud zal zijn. Schepen Nathalie Lambrecht (cd&v) zegt dat uit onderzoek is gebleken dat jongeren hun vrije tijd anders beleven. Traditionele fuiven zijn niet meer aan de orde. Het jeugdhuis moet een plek zijn die veilig en inclusief aanvoelt voor iedere jongere. Het jeugdhuis moet meer zijn dan een hangplek, het moet een doe-plek zijn. De nieuwe jeugdwerker die binnenkort in dienst komt zal dit uitwerken met de vrijwilligers, met wie de stad in contact is gebleven. Het is nu een periode van reflectie. Nathalie Lambrecht verduidelijkt dat het jeugdhuis niet gesloten is. Nu er camera's hangen zijn er volgens de politie minder meldingen van overlast.

Peter Parmentier vraagt wanneer de **overdekking van de fietsenstalling aan het Leietheater** gerealiseerd wordt. De burgemeester zegt dat deze er vlug komt.

OCMW raad

Het **reglement maaltijden aan huis** (De Lekkerbek) en seniorenrestaurants (Zeventiendorpen en Grand Café) wordt goedgekeurd. In dit nieuwe reglement betalen de gebruikers die geen sociaal tarief hebben 12,50 euro per maaltijd in plaats van 7,5 euro vroeger.

Annick Verstraete (Groen en Vooruit) vraagt zich af hoe het komt dat mensen met een laag inkomen en dus sociaal tarief niet bereikt worden? En is het juist om voor deze dienstverlening commercieel te denken? De prijs is daarenboven bijzonder hoog in vergelijking met andere gemeenten. Kwaliteitsvolle maaltijden maken dat senioren langer thuis kunnen wonen. De levering doorbreekt het isolement en zorgt voor een sociale controle.

Schepen Marleen Vanlerberghe (cd&v) stelt dat 12,5 euro de werkelijke kost is van een maaltijd, vaste kosten dan nog niet meegerekend. De tarieven moeten rechtvaardig zijn. Het sociaal tarief geldt voor hen die het echt nodig hebben. Als referentie wordt de IGO (inkomensgarantie voor ouderen) genomen. Het Sociaal Huis kan nagaan wie daarvan geniet. Het is niet zeker dat de doelgroep gemist wordt want mensen kunnen ook beroep doen op gezinshulp.

Gemeenteraad 19 juni 2025

Financiën

De jaarrekening van 2024 wordt besproken. Dit wordt gezien als het resultaat van de eerste zes jaar fusie Nevele-Deinze. Eerste schepen Jan Vemeulen (cd&v) vat samen: de personenbelasting werd verlaagd tot 6,9%. Toch heeft de stad dezelfde inkomsten uit personenbelasting ontvangen. Dit komt deels door het stijgend aantal inwoners. De schuldgraad is dezelfde als bij de start van de fusie (1000 euro per inwoner). De energieprijs is gestegen door de verschillende crisissen. Toch is het verbruik verminderd door de duurzame investeringen. Vooraf werd gezegd dat door de fusie het personeelsaantal zou verminderen. Nu blijkt dit gestegen is met 70 voltijdse equivalenten (800 personen in totaal). De stad heeft nieuwe dienstverleningen zoals het Leietheater, de uitbreiding van het Sociaal Huis, jeugdopbouwwerk en stadswachten. De realisatie van projecten verloopt wel niet altijd even vlot. Schepen Vermeulen zegt dat Deinze een voorbeeld is van een zeer goede en vlot verlopen fusie.

De oppositie aan het woord. Bart Vermaercke (N-VA) en Annick Verstraete (Groen en Vooruit) bevestigen dat de financiële dienst goed werk levert maar klagen over de lage realisatiegraad. Slechts 27% van de voorgestelde projecten werd uitgevoerd. Een bestuurscultuur met plannen zonder uitvoering.

Olaf Evrard (Vlaams Belang) wijst erop dat de personeelskost in de toekomst nog zal oplopen want een aantal functies zijn nog niet ingevuld. Er moet werk gemaakt worden van de geplande verkopen van onroerende goederen.

Kijk in de Leiespiegel

De jaarrekening wordt goedgekeurd door de meerderheid. Onthouding bij de oppositie.

Nominatieve subsidies

Dit zijn subsidies die worden toegekend aan 1 persoon of 1 organisatie. Bart Vermaercke vraagt een lijst van de nominatieve subsidies. Bart Stroobandt (Groen en Vooruit) vraagt bovendien een reglement voor dergelijke subsidies. Schepen Vermeulen meent dat dergelijke subsidies niet kunnen geregeld worden met een reglement. Er moeten ad hoc beslissingen kunnen genomen worden. Hij belooft een betere motivatie. Stroobandt vraagt de lijst publiek te maken zoals in Gent. Burgemeester De Reu besluit dat nominatieve subsidies waardevolle projecten ondersteunen die niet in een reglement vallen.

Bouwproject Dorpshuis Zeveren

Het bouwproject Dorpshuis Zeveren (herbestemming van de kerk) wordt goedgekeurd.

Matthias Neirynck (N-VA) noemt het een zeer geslaagd project door het zeer actief betrekken van de inwoners. Hij vraagt om op dezelfde manier te werken voor de andere kerken. Peter Parmentier (Groen en Vooruit) geeft een dikke pluim voor het dossier.

Gebruiksreglement voor het kerkgebouw in Poesele

Het gebruiksreglement voor het kerkgebouw in Poesele (tot 2031) wordt goedgekeurd.

Het gebouw wordt hoofdzakelijk gebruikt door Erfgoedvereniging Het Land van Nevele tegen 50 euro/maand. In de toekomst zullen anderen het ook kunnen huren. De VZW Verenigingsleven Poesele gaat de verhuur regelen. De kerk is van het dorp en wordt gerund door het dorp juichen Peter Parmentier (Groen en Vooruit) en Bart Vermaercke toe. Kristof Van den Berghe vraagt of een dergelijke regeling ook kan voor het Cultuurhuis in Hansbeke. Schepen Vermeulen antwoordt hierop dat men rekening moet houden met de geleverde investering en zegt dat er op dit moment in Hansbeke twee zaalwachters werden aangesteld. Maar als in de toekomst alle verenigingen overeenkomen is deze formule niet uitgesloten voor Hansbeke.

Peter Parmentier merkt op dat er in de kerk van Poesele geen drank mag geschonken worden. Napraten wordt onmogelijk gemaakt en de inkomsten zijn ook belangrijk voor de organisatoren. Schepen Jan Vermeulen zegt dat bij de ontwijding van de kerk met het bisdom een afspraak gemaakt is: geen drank en geen fuiven. Olaf Evrard wil nog weten of de VZW Verenigingsleven Poesele de huurgelden int. Schepen Vermeulen bevestigt dit en de VZW staat ook in voor het onderhoud.

Aanvullende agenda

Hugo Schaeck (N-VA) vraagt om aan het **oorlogsmonument in Vinkt** de verwijzing naar de andere martelaarsdorpen en de andere informatie terug beschikbaar te stellen via de QR-codes. Schepen Vermeulen zegt dat deze info is opgenomen in de erfgoedhaltes in de stad. Er kan eventueel een erfgoedhalte bijgemaakt worden. Er zijn nu app's en er is de fietsroute mei 1940.

foto kerk Poesele cultuurregioleieschelde.be

Het voorstel van Karlien De Paepe om een bijkomende **geldautomaat** te voorzien in Hansbeke, Merendree en Landegem wordt niet besproken. Het is een federale bevoegdheid.

recyclagepark Landegem - *foto IVM*

Mathias Neirynck stelt voor **ieder gezin 10 euro groenkrediet te geven voor het recyclagepark**. Er wordt gevraagd om te ontharden en onkruid te verwijderen zonder sproeistof. Dit krediet zou als stimulans kunnen dienen. 10 euro komt overeen met 250 kg zacht groenafval. Schepen Vermeulen blijft bij het internationaal standpunt van de vervuiler die betaalt.

Peter Parmentier vraagt wanneer er **vrijheid van recyclagepark** komt. Tess Minnens (Open Deinze) zegt dat IVM streeft naar het uniformiseren van de dienstverlening. Misschien komt dit in orde tegen het einde van de legislatuur.

Kristof Van den Berghe (Groen en Vooruit) wil het water aan de Maaigemdijk veiliger maken en **openwater zwemzones** creëren. Schepen Sofie D'hondt zegt dat dit voorstel in 2023 al goedgekeurd werd. Van de 6 zones die door de stad voorgesteld werden, is er geen enkel positief geadviseerd.

Mondelinge vragen

Freija Dhondt (Groen en Vooruit) vraagt-wat het standpunt van de meerderheid is over het voorstel van de Vlaamse regering om **gezonde maaltijden aan te bieden in het basisonderwijs**.

De burgemeester antwoordt namens schepen Nathalie Lambrecht dat de criteria niet gekend zijn om de tussenkomst van de Vlaamse regering aan te vragen. De kinderen die nood hebben willen we onder-steunen. Dit gebeurt hoofdzakelijk via het Sociaal Huis.

Karlien De Paepe zegt dat **bloemen** de stad opfleuren en vraagt wat de stad hiervoor doet. Schepen Vermeulen zegt dat de stad hier al lang voor zorgt en recent ook rotondes beplant en experimenteert met een bloemenweide. Aan de Ooidonckdreef en aan de kerk van Nevele, Hansbeke en Merendree staan bloemen.

Matthias Neirynck vraagt naar een stand van zaken over mogelijk **heropstart van voetbal SK Deinze**. Schepen Sofie D'hondt zegt dat er geluisterd is naar geïnteresseerde mensen. De eigenaar van het A-terrein heeft een huurovereenkomst van 3 jaar gesloten met RSC Anderlecht. De burgemeester heeft een protocolakkoord gegeven voor 1 jaar, opzegbaar voor 1 januari. Zo blijft de mogelijkheid open voor een ploeg uit de stad om van die accommodatie gebruik te maken. Schepen D'hondt vult aan dat de eigen accommodatie van de stad zal gebruikt worden door de bestaande clubs. De sportdienst heeft een gebruiksrooster opgesteld.

Burgemeester De Reu bevestigt dat een **burger-budget** werd toegekend aan Mens en Natuur voor een project in de Kalevallei. Naar aanleiding van de vraag van raadslid Neirynck over de overlast die hierdoor aan de buurt bezorgd wordt, is er op 17 juni een wachter ter plaatse geweest. Deze vond zwerfvuil, afval, resten van vuurtjes, een schuilhok en werkmateriaal. De buurtbewoners hebben bevestigd dat er overlast is 's avonds en in het weekend. Dit zal verder opgevolgd worden.

Bart Vermaercke wil weten of de inhoud gekend is van de **Arabische lessen** voor kinderen die in stedelijke lokalen doorgaan. Burgemeester De Reu zegt dat Nour een privé-initiatief is en de stad geen toezicht houdt op de inhoud. Via de Arabische lessen leren de kinderen de rijke cultuur kennen van hun voorouders.

Puzzel

FILIPPINEPUZZEL - oplossing mei

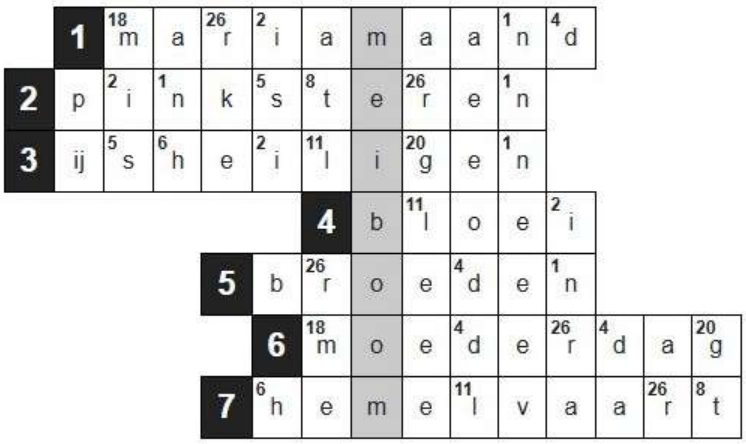

FILIPPINEPUZZEL - juli

1. van 4/8 tot 9/8 bij de Kunstgreep
2. loopt van 20/6 tot 2/11 in Hansbeke
3. 13/7 aan het Sint-Poppoplein
4. frisse duik
5. Parkiesavond
6. in Bellem en Hansbeke
7. Nevellandroute
8. met Okra op maandagavond
9. speelpleinwerking

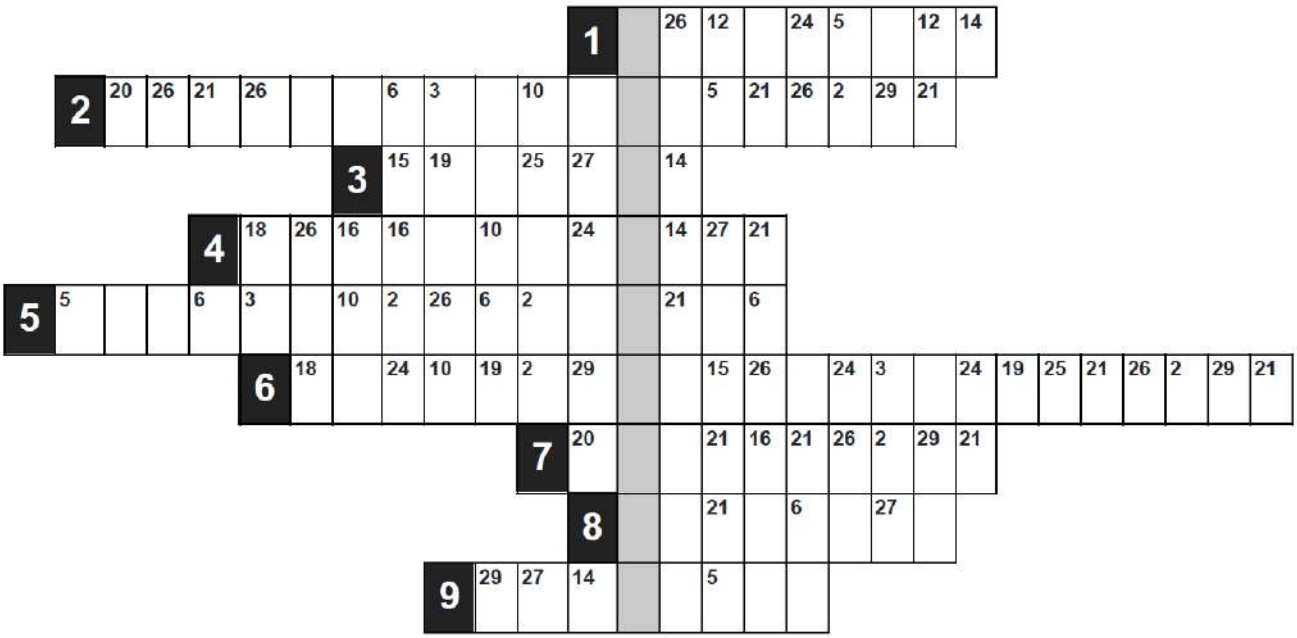

Wie ben ik

Hoe heet je?
Tobias Berteloot

Hoe oud ben je?
Ik ben 11.

Waar woon je?
Ik woon in de Begijnhoflaan.

Wie zijn jouw ouders?
Mijn mama en papa zijn Miguel en Katrien, en ik heb een zus Elisa (17) en een broer Florian (14)

Waar ga je naar school?
Volgend schooljaar ga ik naar de Middenschool Voskenslaan in Gent.

Wat is jouw grootste droom?
Naar de ruimte gaan.

Waar ben je fier op?
Dat ik goed kan zwemmen.

Waar ben je niet zo handig in?
Net zijn.

Wat wil je zeker eens meemaken?
Naar het zwemmen op de Olympische Spelen gaan kijken

Waar ontmoet je jouw vrienden?
In het parkje, achter het Cultuurhuis.

Als we je nu naar een plek op de wereld konden toveren, welke plek zou dat zijn?
In Chilil, met mijn mama, papa, broer en zus.

Wat doe je zoal met je zakgeld?
Snoep kopen...

Voor welke film blijf je thuis?
Young hearts

Welke plek in Hansbeke vind je mooi?
De velden naast de fietssnelweg op weg naar Bellem.

Francine De Fauw en Willy De Keyser

Tachtigers

Op zekere leeftijd heeft iemand heel wat te vertellen over het leven. Onze tachtigers zijn geboren tijdens de Tweede Wereldoorlog, maar daar weten ze niet veel meer van. Ze hebben hard moeten werken om er te komen en iets meer luxe te verwerven dan hun ouders. Vandaag leven ze in een wereld waar de veilige bescherming van de eigen cultuur lijkt weg te smelten, onomkeerbaar. Ze vertellen over een tijd met de komst van televisie, computer, gsm, internet, en druk autoverkeer. Van hun verhaal willen we een blijvende getuigenis maken. In de lijn van de grote literatuurstroming op het einde van de 19de eeuw, zetten zij hun getuigenis op papier.

Willy is al tachtig plus maar wou wachten tot Francine ook tachtig geworden was om samen aan de gesprekstafel te zitten. Op een warme junidag bellen we aan in Cardijnlaan 3 om eerst naar Francine te luisteren en dan naar Willy, waarbij ze elkaar heel vlot aanvullen. De voormiddag was zo voorbij…

Mijn wieg stond in Lotenhulle

Mijn vader Gerard Defauw verkocht varkensbiggen op zijn hofstede in de Cijnsstraat te Lotenhulle. Hij was gehuwd met Clara Van de Voorde. Ze kregen vijf kinderen, vier jongens en een meisje. Ik was de derde in de rij, geboren op 20 april 1945. Mijn jongste broertje stierf toen het vijf maanden was. We gingen net verhuizen naar de Molenakker in buurgemeente Ruiselede. Ik ging eerst naar de kleuterschool in Lotenhulle en daarna naar de meisjesschool van Poeke. We komen nog elk jaar samen met de klasgenoten.
(jeugdfoto Francine)

Toen ik 14 jaar werd en niet meer schoolplichtig was, ging ik werken als huishoudhulp in Tielt bij iemand die een naaiatelier uitbaatte. In het gezin waren er vier kinderen waar ik voor moest zorgen, naast de was en de plas doen. Ik was er elke week van maandagmorgen half acht tot zondagmiddag. Ik kwam thuis op zondagnamiddag om 14 uur en bleef één nacht thuis slapen. Ik heb veel verdriet gehad omdat ik mijn thuis miste. Enig voordeel was dat ik in Tielt leren koken heb. Ik werd 16 jaar en mijn ouders verhuisden naar Jabbeke om een café bij het station uit te baten. Het station is ondertussen afgeschaft. Ik moest helpen maar overdag waren er niet veel klanten. Ik ging dan maar werken in een wasserij in Vorst bij Brussel. Een lange treinrit van twee uur was dat, over Brugge en Gent. Op één van mijn treinreizen zag ik bij het verlaten van het station in Hansbeke dat er een huis te huur stond in de Merendreestraat. Het was nummer 9, dat ondertussen afgebroken is door de spooruitbreiding. Ik vertelde er thuis over en mijn ouders besloten om contact op te nemen met eigenares Rachel De Muynck. In 1964 zijn we naar Hansbeke komen wonen, mijn oudste broer was wel al getrouwd in Jabbeke.

Geboren aan de Paleoverweg

Ik ben een rasechte Hansbekenaar. Mijn moeder was Maria De Vogelaere, zij woonde aan de overweg naar de Palestraat. De rijksweg naar Merendree liep met een S-bocht rond ons huis.

Francine De Fauw en Willy De Keyser

Mijn moeder had wit haar en iedereen in Hansbeke kende ons huis als “aan ’t Wit Wijvekes”. Ik herinner me dat in de strenge winter van 1963 meer dan één voertuig rechtdoor, door onze tuin, schoof. Aan de overkant van de sporen stond het routehuis waar Emiel Van de Sompele woonde. Hij bediende de bareel als er een trein in aantocht was.

Mijn moeder was gehuwd met Albert De Keyser, die ik nooit gekend heb. Albert kwam in een Duits concentratiekamp terecht en bij zijn thuiskomst na vele maanden vond hij zijn vrouw in verwachting, ik was een oorlogskind. Albert vertrok daarop naar Frankrijk, we hebben er nooit nog iets over vernomen. Op school werd naar mij geroepen dat ik een Duitser was, wat ik helemaal niet leuk vond.

Moeder moest de kost verdienen en ging werken in Gent, eerst in het scheikundig bedrijf SIDAC in Zwijnaarde waar kunststoffolies geproduceerd werden. Later trok ze naar de vleesfabriek Provia in Gentbrugge. Ze liet mij onder de hoede van haar moeder, een zwaar mens met twee krukken. In feite moest ik meer voor haar zorgen dan zij dat kon voor mij. Dat waren nogal eens toestanden! Ik ging dikwijls spelen op de boerderij van Leon De Jaeger aan de overkant van de straat. Als ik naar huis moest komen, blies mijn grootmoeder op haar klaroen. Een broer van Leon, Marcel De Jaeger werd de levensgezel van mijn moeder. Toen mijn moeder opgenomen werd in Ter Leenen in Nevele ging hij haar elke dag met zijn fiets trouw bezoeken.

Ik heb een naamgenoot die één jaar ouder is Hij woonde in de Overbroekkouterslag en nu toevallig hier om de hoek. In Hansbeke was hij gekend als de Zwarte Willy en ik was de Witte Willy, dat had enkel met de kleur van ons haar te maken. Ik fiets ook graag maar Willy was een heel goede amateur-renner. Ik herinner me dat hij dikwijls op maandag-morgen in de vierde graadklas bij meester Robert Van der Vennet binnenkwam, zwaaiend met zijn trofee van het weekend. Niet lang nadien stak hij kattenkwaad uit waarop de meester hem uit de klas zette… Willy juichte want hij kon gaan trainen (*lacht hartelijk*).

Ik was braver en bleef tot mijn 14 jaar in de Hansbeekse jongensschool, die nu nog even gemeentezaal is. Daarna ging ik met een leer-contract bij een bakker werken in de Sint-Salvatorstraat op de Gentse Heilig Kerstparochie. Ik deed dat ongeveer zeven jaar. Dan trok in naar Monsanto in Gent voor negen jaar en naar Ankers koffie, tot die naar Luik verhuisden. Toen ik 42 jaar oud was verkaste ik naar het serrebedrijf van Sonneville in Lochristi. De man maakte helaas een einde aan zijn leven. Buurman René Van Heirzeele loodste mij dan binnen in de keuken van het Guislaininstituut in Gent omdat ik zo goed *pateekes* kon bakken. Dat waren daar soms nogal toe-standen: veel te veel frieten moeten bakken met te weinig friteuses bv. De regel was: “horen, zien en zwijgen!” maar toen de inspectie van de Voedsel-veiligheid rechtstreeks in de keuken binnenkwam, hadden we het vlaggen… Toen ik 58 jaar werd, kon ik op brugpensioen gaan.

Samen door het leven fietsen

We woonden halfweg de jaren zestig allebei in de Merendreestraat. Ik had Francine al eens gezien op weg naar het station maar kreeg haar in het oog op de kermis in Poeke….. Het was in een danszaal bij een café. Ik woonde nog maar drie weken in Hansbeke en hij kwam naar mij en vroeg “*Geneirt* ge u een beetje In Hansbeke?” Het gesprek was niet afgelopen met mijn antwoord en na anderhalf jaar zijn we getrouwd in de kerk van Hansbeke met pastoor Jules Seys en onderpastoor Alfred Janssens.

We gingen eerst twee jaar wonen in een bijgebouw achteraan de schoenwinkel, anex velokot voor de treinreizigers, van Gerard Van Hove aan het station,

Francine De Fauw en Willy De Keyser

voor 500 BEF per maand. Daarna verhuisden we naar Hansbekedorp in een huis van Miel De Cockere voor het dubbele. Onze zonen zijn in die periode geboren. Rudy op 11 mei 1966. Hij woont in Gent samen met Petra Van Hamme in Gent. Ze hebben twee kinderen, Joey en Femke. Helaas hebben we niet veel contact. Eddy is geboren op 19 september 1967 en woont met Fabienne Rubrecht in Oostduinkerke. We reden veel met de fiets langs de Brugse Vaart, door Brugge en Oudenburg naar hen,

meer dan 80 km, om dan 's anderendaags terug te fietsen. Nu hebben we elektrische fietsen, dat rijdt wel vlotter. Een auto hebben we nooit gehad, we doen al onze boodschappen met de fiets.

In 1972 zijn we naar de Cardijnlaan verhuisd. Francine bleef zes jaar thuis om voor de kinderen te zorgen. Op een bepaald moment is ze terug aan de slag gegaan. Ze kon ook beginnen werken in het Guislaininstituut maar mocht niet bij mij in de keuken komen van directeur broeder Stockman.

Als gedreven fietsers deden we heel veel fietsvakanties met busmaatschappij Lauwers. Verzamelen in Groot-Bijgaarden en een rit naar Duitsland, Nederland, Oostenrijk. Een mooie reis was rond de Bodenzee fietsen. De laatste jaren gaan we met een slaapbus van Van Damme naar Lloret de Mar in Spanje. Straks zijn we weer weg…

Thuis onderhouden we onze tuin zo perfect mogelijk. Schrijf maar op "Willy kan geen blaadje op het gras zien liggen!"

Dan moeten we zeker de tuin in voor een foto. Bedankt voor de ontvangst!

Personalia

Nieuwe inwoners
Brecht Lannoo en Luna Wailly, van Gentweg 1D Zomergem naar Vaartstraat 32

Verhuisd
Johan Claeys en Laurette Debbaut van Cardijnlaan 13 naar Hansbekedorp 14 bus 102

Gehuwd
Sam Debeuf en Bieke Vannerem, Zandestraat 18, op 14 juni

Geboren
Aimeric Van Sinay, zoon van Maxime en Athénaïs Versele, broer van Héloïse en César, Rostraat 27, op 10 oktober 2024

Gestorven
Ludwine Onderbeke, Nevelestraat 3, ° Aalter 16 augustus 1955, † Gent 9 mei

Eli Union, echtgenoot van Til De Smet, Hagepreekstraat Aalter, trouw lezer van Vlakaf, ° Hansbeke 25 augustus 1938, † Aalter 22 juni

Alle nuttige informatie mag doorgegeven worden aan je verspreider of aan redactie@vlakaf.be.

Terugblik

Feest in de Molensteenstraat op 4 juli

Met de 2de editie van de *sjakossen*-worp en de winnaars in de categorie *mannen*, *vrouwen* en *kinderen: Wim, Rebecca en Theo.*

Terugblik

En plots worden ze groot

Communie of groeifeest, katholiek of niet, onze kuikens gaan een nieuwe levensfase in, en die mijlpaal wilden we met de ouders van het **eerste leerjaar** samen vieren.

Na een aantal keer samen te komen in Huis d'Haenens kregen onze ideeën vorm. Onze groep was vrij groot, dus een passende locatie vinden in Hansbeke binnen ons budget bleek een uitdaging nu het Cultuurhuis nog in de stellingen stond. Op school vonden we (ironisch genoeg in de kapel) de geschikte plek voor onze plannen. Taken werden verdeeld onder verschillende werkgroepjes, liedjes werden aangeleerd, en de kinderen volgden een creatieve workshop bij Blij Ellen. Ze versierden er onder meer een tak met een vogeltje, dat net als onze kroost al eens uit het nest komt piepen om de wijde wereld te ontdekken.

Tijdens de schitterend uitgewerkte ceremonie staken alle vriendjes hun versierde takken in een grote boomstam en maakten ze over dikke wilgentakken de sprong uit het nest. Hun grootste wens borgen ze op een briefje op in een eitje, dat ze mogen opgraven als ze 12 jaar zijn.

Hoe hoog en hoe ver zal deze enthousiaste, lieve vriendenbende vol verschillende karakters over zes jaar vliegen? We zijn benieuwd, maar hopelijk vindt iedereen nog steeds de weg naar ons vertrouwde nest.

Bedankt aan het schoolbestuur voor het gebruik van de locatie, aan Ellen voor de topnamiddag, aan Johan voor de prachtige foto's en aan alle ouders en kinderen voor het bijzonder mooie feest.

Kermis 2025 - Foto's Jan Darthet

Terugblik

Winnaar fotowedstrijd H(ansbeke)2O

Tijdens het kermisweekend van 28 en 29 juni organiseerde fotoclub Klik2.0 een geslaagde tentoonstelling met het thema “Water”, onder de toepasselijke naam "Kliknat". Bezoekers konden niet alleen genieten van creatieve beelden, maar ook deelnemen aan de wedstrijd H(ansbeke)2O.

De uitdaging? Herken de 10 foto's die allemaal ergens in Hansbeke genomen zijn, zichtbaar vanaf de straatkant en duid de juiste straatnaam aan.

Heel wat dorpsgenoten gingen enthousiast op zoek, maar uiteindelijk kroonde Rudy Martens zich tot winnaar: hij wist alle locaties en straatnamen correct te raden!
Proficiat Rudy, en dank aan alle deelnemers voor het meezoeken én meegenieten van Hansbeke door de lens.

Hierbij de uitslag van 10 foto's :

Correcte antwoorden zijn onderstreept.

Foto 1 : A/ Boerestraat - B/ **Voordestraat**

Foto 2 : A/ **Klinkaart** - B/ Nieuwetuinstraat

Foto 3 : A/ Ijzerenwegwegel – B/ **Lokestraat**

Foto 4 : A/ Grote Merestraat – B/ **Reibroekstraat**

Foto 5 : A/ Merendreestraat – B/ **Bomboaretunnel**

Foto 6 : A/ **Vaartstraat** – B/ Warandestraat

Foto 7 : A/ **Kerkakkerstraat** – B/ Melkerijstraat

Foto 8 : A/ Begijnhoflaan – B/ **Hansbekedorp**

Foto 9 : A/ **Voordestraat** - B/ Meelveld

Foto 10 : A/ Kouterken – B/ **Cardijnlaan**

*Schiftingsvraag : er waren 57 deelnames

Volgende fototentoonstelling gepland op de grote kermis op 11-12-13 oktober, meer info later op onze socials (Facebook / Instagram)

Iedereen terug van harte welkom!

Soiree De Reisduif

Vooruitblik

Donderdagavond 11/09

Haak- en breicafé. Je neemt zelf een haak- en breiproject mee waar je aan bezig bent en of hulp kunt bij gebruiken. Of je leert ter plekke iets maken. Je hoeft niet veel te kunnen. Ervaren en onervaren haaksters en breisters werken samen gezellig aan verschillende projecten. Meer info bij Sabine De Pauw 0473 50 72 95.

Zaterdag 13/09: **Verrassingsuitstap.** Zoals elk jaar verkennen we een stad in België. Op het programma verrassende hoekjes, speelse verrassingen en lekker eten. Meer info bij Regine Van Landtschoote 0486 02 38 35.

KT Niet Versagen Jongeren

De Neus, de leugen & de houten kop

Zijn naam is Carlo, Carlo Collodi. Hij is schrijver. Althans, hij probeert te schrijven.
Dat lukt hem wel, na een glas of tien... 's Avonds is zijn blad nog even leeg als 's morgens. Hij heeft stemmen in zijn kop waar hij gek van wordt, al zorgen die er wel voor dat hij weer onder de mensen komt. Met pen en papier trekt Carlo het dorp in, zoekt naar inspiratie en observeert er de mensen, van marktkramer tot dief, de juf en haar klas, de alleenstaande vader met zijn dochter Pico,... Ze veranderen stuk voor stuk Carlo's leven.

Ze worden personages van een verhaal, hun verhaal, Carlo's verhaal. Het verhaal van een houtbewerker die een dochter maakte uit hout.
Het verhaal van DE NEUS, DE LEUGEN & DE HOUTEN KOP.

Auteur: Bernd Verzele
Regie: Ben De Smedt

Gemeentezaal Hansbeke
5 & 6 / 12 & 13 september telkens om 20.00 uur

Reservatie: 0479 05 94 65 of www.nietversagen.be

Op ontdekking in Hansbeke: Fotowandelzoektocht vanaf 20 juni

Deze zomer nodigt de Stad Deinze opnieuw wandelaars en speurneuzen uit voor een verrassende **fotowandelzoektocht**. Van 20 juni tot en met 2 november kan je in Hansbeke op pad langs een parcours van 3 km, met 21 foto's die je onderweg moet herkennen en koppelen aan de juiste locaties.

"Voor de negende editie sloegen vrijwilliger Alfred Bauwens en de dienst Evenementen en Toerisme opnieuw de handen in elkaar. Na het succes van Astene vorig jaar is dit keer Hansbeke aan de beurt. Deze zoektocht biedt die ideale mix van natuur, erfgoed en ontspanning, en zet tegelijk één van onze mooie deelgemeenten in de kijker," licht schepen van Toerisme Bruno Dhaenens toe.

"De wandeling vertrekt op het dorpsplein, vlakbij het pas gerenoveerde cultuurhuis, waar binnenkort ruimte komt voor verenigingen, optredens en tentoonstellingen," voegt burgemeester Rutger De Reu eraan toe. "Met de renovatie van het cultuurhuis en initiatieven zoals deze zoektocht bouwen we verder aan een levendig Hansbeke waar ontmoeting en beleving centraal staan, deze zoektocht is de ideale manier om mensen als eerste te laten kennismaken met het gebouw."

Ook kinderen kunnen meedoen. Voor hen werd een parallelle zoektocht uitgewerkt met 18 vragen, verspreid over hetzelfde traject. Een fijne manier om hen spelenderwijs kennis te laten maken met het dorp en de natuur.

Deelnemen aan de fotowandelzoektocht is helemaal **gratis**. Je kan de deelnameformulieren met de trajectbeschrijving ophalen bij de Dienst Evenementen en Toerisme in Leiespiegel (Brielstraat 2, Deinze), aan het gemeentehuis van Nevele (Cyriel Buyssestraat 15), in 't Pestelijntje (Hansbekedorp 4), of je kan ze gemakkelijk downloaden via de website www.deinze.be/wandelzoektocht.

Daarnaast zijn er ook mooie **prijzen** te winnen. Als hoofdprijs wordt een boottocht voor tien personen op de Leie met een elektrische sloep van BOOOT weggegeven. Voor de kinderen is er een speciaal prijzenpakket samengesteld.

Info
Dienst Evenementen en Toerisme
Brielstraat 2
9800 Deinze

Vlaamse actieve senioren van Groot-Nevele (Vl@s)

Maandag 8 september om 14.30 uur in de **kerk van Hansbeke.**

Rondleiding in de kerk met gids Hugo Schaeck.
Muzikaal deel met orgelist Wouter Bingé die Paul Claus, klassiek geschoold en gerenommeerd bariton, begeleidt.
Nadien koffietafel in de gemeentezaal.

Deelname in de kosten €10.
Inschrijven vóór 1 september bij:
Monique Van Ooteghem, 09 371 60 29 of 0479 53 59 30
E-mail: monique.van.ooteghem@proximus.be
Gerard De Jaeger, 09 371 70 61
Robert en Denisa Saelens-Quintyn, 09 371 63 32
E-mail: robertsaelens@telenet.be

De Laatste ronde

Soirée De Reisduif, het tweedaags openluchtfestival op 16 en 17 mei was onmiskenbaar een groot succes. Centrale gast en bekendste Hansbekenaar Johan Verminnen gaf hier de aftrap van zijn allerlaatste tournee 'De laatste ronde'. Vrijdagavond was Johan eregast en brachten (voornamelijk) Hansbeekse muzikanten een eerbetoon met nummers uit zijn repertoire. Op zaterdag stond hij zelf op het podium met een méér dan geslaagd optreden. Met één van de grootste artiesten van ons land blikken we terug op een indrukwekkende carrière.

'Het was een emotionele aangelegenheid voor mij', vertelt Johan. 'Een optreden vraagt veel werk en veel mensen willen mij zien op zo'n moment. Toen ik van het podium kwam, sprak er mij zelfs iemand uit Amsterdam aan! Het melancholische en weemoedige heeft er bij mij altijd al ingezeten. Nu ik er 74 ben geworden, komt het besef van eindigheid. Mijn lichaam kraakt. Die zielentoestand uit zich in mijn optredens.'

Omarmd en verwarmd

Oorspronkelijk zou deze laatste tournee starten in Wemmel, het geboortedorp van Johan, en eindigen in het Leietheater in Deinze, met daar tussenin ruim 40 voorstellingen. De avant-première in Johans thuisbasis Hansbeke is er gekomen op initiatief van **Tuupetegoare**. 'Ze hadden op Radio 1 over mijn afscheidstournee gehoord en vroegen of ik hier ook wilde optreden. Ik ben dus met plezier van mijn plan afgeweken, want ik heb veel sympathie voor de mensen van die vereniging, omdat ze de juiste ingesteldheid hebben. Ze verenigen mensen en getuigen van veel generositeit. Ook voor de medeorganisator **Arscene** heb ik enorm veel respect. Er zijn niet zoveel plaatsen waar jonge mensen nog kansen krijgen op een professioneel podium.'

<< De zin om je gedachten op te schrijven stopt nooit. >>

Respect en generositeit lijken wel de sleutelwoorden bij Verminnen. Voor het huldeconcert op vrijdag spraken zowel Raymond van het Groenewoud, Paul Michiels, Clouseau als Peter Koelewijn een hele liefdevolle videoboodschap in. Andersom heeft Johan ook lovende woorden voor de artiesten die toen optraden. 'Die avond in de kou, toen iedereen mijn werk bracht, heeft mij ontroerd. De eigenzinnigheid van de artiesten vind ik een pluspunt. Het moeten geen duplicaten zijn. De sterkte zit net in de originaliteit, in de eigen vormgeving. Sommigen waren trouwens zéér goed', benadrukt hij. 'En hoewel ik hier eigenlijk zeer teruggetrokken leef, voelde ik mij omarmd en verwarmd door Hansbeke. Dat deed enorm veel deugd. In deze rare tijden waarin we leven moeten we meer verbinding maken met andere mensen. Alleen kan je niet op tegen die boze wereld.'

Het talent van anderen

De muzikale carrière van Verminnen startte in 1969. Toen werd het Nederlandstalige genre geassocieerd met schlagers aan de ene kant en de chanson-kleinkunst van Miel Cools en Kor Van der Goten aan de andere kant. 'Een kleine niche was dat toen', zegt Johan. 'Ik heb meegewerkt aan het vergroten van die niche, samen met collega's zoals Kris De Bruyne, Willem Vermandere, Jan De Wilde en Zjef Vanuytsel. Vandaag zijn er in onze taal veel nieuwe Nederlandse zangeressen en uiteraard ook Pommelien Thijs in Vlaanderen: die hebben het Nederlandstalige genre nog verder verbreed.'

Johan Verminnen uit zich als groot bewonderaar van het talent van andere muzikanten. 'Ik ken mijn eigen beperkingen', zegt hij daarover. 'Gisteren nog ben ik naar een fantastische voorstelling geweest van Kommil Foo. Onvoorstelbaar wat zij brengen! En aan Wigbert heb ik gevraagd om een nummer voor mijn tournee te schrijven. Dat is *Blijf nog even hier* geworden. Elk nummer is een verhaal op zich, over mezelf of over iemand anders. Maar de liedjes moeten ook met elkaar verbonden zijn. Daarom vertel ik tijdens optredens ook veel tussen m'n nummers.'

Naast een rijkgevulde muzikale loopbaan, is Johan ook bijzonder trots op de sociale rol die hij heeft opgenomen en die ook belangrijk is geweest. Dat

engagement is noodzakelijk geweest voor hem, vertelt hij. ‘Mijn vader was actief in de arbeidersbeweging. Hij dacht verder dan zijn eigen wereld en werkte altijd samen met anderen. Die ingesteldheid heb ik van thuis meegekregen. Vanuit de belangenvereniging voor zangers en muzikanten, ZAMU, heb ik met minister Frank Vandenbroucke het kunstenaarsstatuut uitgewerkt. Dat is een belangrijke stap geweest. Het statuut kan nog altijd verbeterd worden, maar zoals Bram Vermeulen het zo mooi zegt: ik heb toch een steen verlegd. Ook mijn werk binnen Belgische auteursrechtenvereniging Sabam is belangrijk geweest voor componisten en muzikanten. En misschien het minst bekend, maar ik heb een tiental jaar lesgegeven aan de Kleinkunstacademie in Antwerpen (*Studio Herman Teirlinck, red.*). Ik heb er lesgegeven aan onder andere Stef Bos, met wie ik sedertdien een eeuwige vriendschap onderhoud.’

Frans chanson

Terugblikkend heeft Johan geen spijt van de keuzes die hij maakte. ‘Wie een leven leidt, maakt fouten’, zegt hij. ‘In 1975 heb ik het Festival de la chanson française gewonnen. Daarna een carrière uitbouwen in Frankrijk, is helaas niet gelukt. Jammer, want ik voel een heel sterke verbintenis met het Franse chanson. Artiesten zoals Julien Clerc, Claude Nougaro en Alain Souchon zijn altijd een voedingsbodem geweest voor mij. Ik heb het wiel niet uitgevonden, die chansonniers hebben mij wel geïnspireerd om er mijn eigen ding mee te doen.’

Het optreden zelf zal Johan zonder twijfel missen, zegt hij. ‘Maar ik houd graag de controle, de regie over mijn afscheid. Ik beslis wanneer ik stop. Ik heb anderen gezien die over de top zijn gegaan of die zelf niet de keuze hebben kunnen maken. Wat daarna komt, zien we dan wel. Eén ding is zeker: de zin om je gedachten op te schrijven stopt nooit. Er zijn geen grote plannen, al ben ik wel nieuwsgierig naar wat er gebeurt.

Misschien kijk ik af en toe gewoon naar het landschap’, zegt hij, terwijl hij wijst op het prachtige uitzicht vanuit zijn woonruimte annex studio. ‘Ongetwijfeld komt er ook meer tijd vrij voor mijn twee kleinzonen, Boas en Miro, de zonen van dochter Paulien. Grootvader zijn is toch een apart gevoel… Maar eerst gaat alle aandacht naar die tournee, met als één van hoogtepunten een optreden op het Festival Dranouter.’

De tournee van Johan Verminnen eindigt op 8 mei 2026. Het Leietheater is die avond intussen uitverkocht. Maar geen nood, wegens groot succes is er een tweede avond geprogrammeerd op 7 mei, waarvoor nog kaarten te verkrijgen zijn (b*ij het ter perse gaan)*.

Alziend oog

Welkom in ons dorp... Als je het kan vinden.

Redactieadres	Frank Langeraert Karmenhoekstraat 7 9850 Hansbeke
Redactie	Miguel Berteloot Veerle Dhont Frank Langeraert Koen Persyn Bram Temmerman Zjeraar
Werkten mee	Silke Catteeuw-De Smul Greet Conix Jan Darthet Peter De Groote Johan Gaudissabois Eleke Langeraert Thea Langeraert Kerngroep Afrit 12 Wim Maebe Friet Verthriest
Organisatie verspreiding	Georgette De Ketelaere Riet Kersse Ludwina Van de Walle Marleen Van Ooteghem
Oplage	870 exemplaren - tweemaandelijks